

ver. ENG - ROU

MALAJO

Many Languages of Journalism - Youth Exchange
Zakopane - July 2016

Erasmus+

Project funded by European Union under Erasmus+ programme

about MaLaJo

What is MaLaJo? Of course, we can say a project. But for a lot of people those 6 letters mean much more, and is what gave them the power to act. To act on the stage of daily life, where various situations require to be open, to be creative, to use different languages and to express themselves easily and properly using articles, columns, reportages and visual forms. Participants used role-playing and practised defending their own opinions while analyzing information critically. It gave them a chance to see and eventually make the difference. It was a chance to stimulate each other, receive constructive feedback but what is most important a way of verifying one's capabilities and limits.

Young people from 6 countries were involved in working on project's common goals and objectives. One big team shared ideas and exchanged numerous points of view to notice the needs of the youth sector that will translate into its better future.

Has MaLaJo fulfilled its objectives? Has it met the expectations of its participants? This brochure is meant to be the answer. We can present it thanks to the work, opinions and ideas of 36 participants involved in the MaLaJo project. Enjoy your reading.

MaLaJo Leaders

Aleksandra Kruszevska
Marcin Książopolski

- 4 Non formal?**
Sara Ferberuš, Ana-Maria Marin, Elena-Alexandra Deacu, Samuel Bud
- 6 An ineffable experience!**
Sofia Bisoffi, Măriuca Duca, Klaudia Brázdilová, Ángel Mateo Reina
- 8 Ten days' worth a lifetime**
Alexandra-Laura Ghitoi, Weronika Wilkos, Măriuca Duca, Serena Bizzarro, Sara Ferberuš, Jesús Carlos Hernando Pérez, Dominika Bezdeková
- 12 Are we the witnesses of the educational revolution?**
Blanka Žantara, Nicola Kopij Žanin, Weronika Wilkos, Karla Matulina
- 14 Sailing into the foreign waters of Erasmus+**
Paula Vera Cerezo, Anna Sienkiewicz, Serena Bizzarro, Alexandra-Laura Ghitoi
- 16 Non-formal education**
Salvatore Giannuzzi, Ivana Šestan, Alexandra Prítoková
- 16 Go non-formal! Exceed your horizons!**
Salvatore Giannuzzi, Ivana Šestan, Alexandra Prítoková, Claudia-Ionela Ciaus, Ivana Čanađija, Ján Šebo, Laura Rueda Díez
- 18 Experiencing Multiculturalism through Journalism**
Karla Matulina, Claudia-Ionela Ciaus, Klaudia Brázdilová, Anna Sienkiewicz, Ivana Čanađija, Juan Martín Aguilera Martín, Salvatore Giannuzzi
- 20 The magic of a team**
Paula Vera Cerezo, Ana-Maria Marin, Karla Matulina, Ángel Mateo Reina, Milan Cák, Ivana Šestan, Nicolò Beda Zantomio
- 22 Wake up! Times have changed**
Juan Martín Aguilera Martín, Claudia Mantini, Dajan Plačković, Štefan Štec
- 24 Unforgettable adventure**
Bartłomiej Zając, Igor Pekija, Sofia Bisoffi, Ján Šebo, Alexandra-Elena Deacu, Antonia Rocío Moreno Marmolejo
- 28 Different perspectives of Non-formal education**
Bartłomiej Zając, Nicolò Beda Zantomio, Igor Pekija, Jesús Carlos Hernando Pérez, Milan Cák
- 30 Dobro, bun, dobrze, dobre, bien, bene**
Samuel Bud, Laura Rueda Díez, Claudia Mantini, Dajan Plačković, Alexandra Prítoková, Štefan Štec

- 5 Non-formal?**
Sara Ferberuš, Ana-Maria Marin, Elena-Alexandra Deacu, Samuel Bud
- 7 O experiență inegalabilă!**
Sofia Bisoffi, Măriuca Duca, Klaudia Brázdilová, Ángel Mateo Reina
- 9 Zece zile cât o viață întreagă**
Alexandra-Laura Ghitoi, Weronika Wilkos, Măriuca Duca, Serena Bizzarro, Sara Ferberuš, Jesús Carlos Hernando Pérez, Dominika Bezdeková
- 13 Suntem martorii unei revoluții educaționale?**
Blanka Žantara, Nicola Kopij Žanin, Weronika Wilkos, Karla Matulina
- 15 Navigând pe apele străine ale Erasmus+-ului**
Paula Vera Cerezo, Anna Sienkiewicz, Serena Bizzarro, Alexandra-Laura Ghitoi
- 17 Educația non-formală**
Salvatore Giannuzzi, Ivana Šestan, Alexandra Prítoková
- 17 Alege non-formalismul! Lărgeste-ți orizonturile!**
Salvatore Giannuzzi, Ivana Šestan, Alexandra Prítoková, Claudia-Ionela Ciaus, Ivana Čanađija, Ján Šebo, Laura Rueda Díez
- 19 Experimentând multiculturalitatea prin intermediul jurnalismului**
Karla Matulina, Claudia-Ionela Ciaus, Klaudia Brázdilová, Anna Sienkiewicz, Ivana Čanađija, Juan Martín Aguilera Martín, Salvatore Giannuzzi
- 21 Magia unei echipe**
Paula Vera Cerezo, Ana-Maria Marin, Karla Matulina, Ángel Mateo Reina, Milan Cák, Ivana Šestan, Nicolò Beda Zantomio
- 23 Trezește-te! Timpurile s-au schimbat**
Juan Martín Aguilera Martín, Claudia Mantini, Dajan Plačković, Štefan Štec
- 25 O aventură de neuitat**
Bartłomiej Zając, Igor Pekija, Sofia Bisoffi, Ján Šebo, Alexandra-Elena Deacu, Antonia Rocío Moreno Marmolejo
- 29 Perspective diferite asupra educației non-formale**
Bartłomiej Zając, Nicolò Beda Zantomio, Igor Pekija, Jesús Carlos Hernando Pérez, Milan Cák
- 31 Dobro, bun, dobrze, dobre, bien, bene**
Samuel Bud, Laura Rueda Díez, Claudia Mantini, Dajan Plačković, Alexandra Prítoková, Štefan Štec

despre MaLaJo

Ce înseamnă MaLaJo? Bineînțeles, am putea spune doar un proiect. Dar pentru o mulțime de oameni aceste 6 litere înseamnă mult mai mult, și este ceea ce le oferă puterea de a acționa. Să acționeze spre următorul pas al vieții, unde situații diverse le cer să fie deschiși, creativi, să folosească diferite limbi străine și să se exprime ușor și corect prin articole, rubrici în reviste, reportaje sau metode vizuale. Participanții au folosit jocul de roluri și au exersat dezbătând propriile opinii cu o analiză critică a informațiilor. Le-a oferit oportunitatea de a fi parte din - pentru ca apoi să se transforme în - cei care produc o diferență. A fost o ocazie de se încuraja unul pe altul, de a primi feedback constructiv, dar a fost și una dintre cele mai importante metode pentru fiecare de a își verifica aptitudinile și limitele.

Tineri din 6 țări s-au implicat în a lucra împreună la obiectivele și țelurile proiectului. O echipă mare care a împărtășit idei și au schimbat numeroase puncte de vedere pentru a observa necesitățile sectorului de tineret pentru a evolua spre un viitor mai bun.

Și-a atins MaLaJo obiectivele? A bifat așteptările participanților? Această broșură se dorește a fi răspunsul. V-o putem prezenta mulțumită muncii depuse, opiniilor și ideilor celor 36 de participanți implicați în proiectul MaLaJo. Spor la citit!

Liderii de MaLaJo

Aleksandra Kruszevska
Marcin Książopolski

Erasmus+

Non formal?

In a society where education is trapped inside the box, what about making it escape?

Somewhere around the world, a person chooses to educate itself in a different way, from drawing to singing, from writing to listening, from thinking to feeling you can catch'em all through non-formal education.

Non-formal education is an alternative approach based on different learners' needs – maybe you're kinesthetic and learn by doing, or you learn by listening to others or you doodle while you learn about things – doesn't matter because in a training, workshop or drama you will have the chance to find out information in your own way of learning. Each challenge becomes an opportunity to develop new skills, attitude and gain new knowledge, so actually you learn through experience.

No matter your age, gender or nationality, cooperation with others can give you a motivational environment and a stage where you learn from your peers.

Using all senses stimulates your imagination. Creativity gives you freedom and flexibility for your development, shifting the focus from theory to practice, and enables you to learn in a more natural, interactive and interesting way. You use activities and fun to create a launching path for developing yourself. It is all about putting your knowledge and ideas on the table, sharing them with the group and learning from each other. Is an exchange of experience between the teacher and the pupil concentrated on the type of learner and the process more than the information that is exchanged.

Let's take for example the topic of intercultural learning. Imagine the traditional formal way of learning: sitting in a class, listening and writing what the teacher tells you about another culture.

Now... take a step into a non-formal class and think about two groups: engineers and Dardians (citizens of Derdia – a land far, far away). Dardians need a bridge. However, the don't know how to build one, so they asked engineers for help. But

here's the catch: in order to build the physical bridge, they first have to build a bridge between their cultures. So, to be part of Dardian community, engineers have to be accepted. Also, Dardians can't tell the engineers how to adapt to their culture as they consider it normal.

Therefore engineers have to figure out Dardians' rules by themselves and all their measurement instruments won't help them.

We can learn from this activity that most of the time you don't need only one skill to succeed – like the ability to build a bridge – but also you need to be able to adapt. In order to get a glimpse at another culture, you need to observe, learn, understand and accept the culture.

Advantages of being a part of a non-formal education experience is that you learn a lot about cooperation, teamwork and your way of acting as part of a team. Adaptability is a key word here, because you are as weak as the weakest link of your chain, so you have to adapt to the team members and advance as one, the rules are set by the group on common grounds, the process of learning and the safe environment are more important than the amount of information sent to the crowd. It's about games, drama, debriefing, exchanging information, not judging, tasks and

people. And no grades – you are your own judge – you grade your own work and the information you received.

But don't be charmed by it, non-formal education is not for everybody – if you are a follower or an individualist it is going to be hard for you to be involved in this. Loosely structured schedule and testing the boundaries of one's comfort zone may not be suitable for everyone. Flexibility of the process, lack of formal set of rules and punishment might easily turn into a catastrophe, so it is important to establish common rules and rely on participants' responsibility. The success of the workshop and the project itself depends on the learners and their input so there is no guarantee that the goals set at the beginning will be made.

Now you know more about non-formal education, so before placing a judgement try it – go to a class and decide if it fits you or not!

Sara Ferberuș
Ana-Maria Marin
Elena-Alexandra Deacu
Samuel Bud

Non-formal?

Într-o societate în care educația este captivă într-o cutie, cum ar fi să o eliberăm?

Undeva în lume, o persoană alege să se educe într-un mod diferit. De la desenat la cântat, de la scris la ascultat, de la gândit la simțit, le poți cuprinde pe toate prin educație non formală.

Educația non-formală este o abordare alternativă bazată pe nevoi diferite de învățare – poate ești chinezetic și înveți prin acțiune, făcând ceva, sau poate înveți ascultându-i pe alții sau desenezi în timp ce înveți lucruri - nu contează, deoarece într-un training, un workshop sau o dramă vei avea șansa să descoperi noi abilități, atitudini și să câștigi cunoștințe noi, deci de fapt înveți prin experiențe.

Indiferent de vârstă, sex sau naționalitate, cooperarea cu ceilalți îți poate oferi un mediu motivațional și o scenă unde poți învăța de la propriii colegi.

Folosind toate simțurile, imaginația ta este stimulată. Creativitatea îți dă libertate și flexibilitate pentru propria dezvoltare, mutând focusul de la teorie către practică, și îți dă șansa să înveți într-un mod mai natural, interactiv și interesant. Folosești activități și distracție pentru a crea o punte de lansare pentru dezvoltarea personală. Este totul despre a-ți pune cunoștințele și ideile pe masă, împărțindu-le cu grupul și învățând unul de la celălalt. Este un schimb de experiențe între profesor și elev, concentrat mai mult pe tipul de învățăcel și pe proces, decât pe informația care este schimbată.

Să luăm de exemplu subiectul învățării interculturale. Imaginați-vă modul de învățare tradițional formal: stând în clasă, ascultând și scriind ce dictează profesorul despre altă cultură. Acum... să facem un pas într-o clasă non-formală și să ne gândim la două grupuri: ingineri și Dardieni (cetățeni ai Dardiei, un tărâm foarte îndepărtat). Dardienii au nevoie de un pod. Însă ei nu știu să construiască unul, deci cer ajutorul inginerilor. Dar problema este că: pentru a construi podul fizic, comunitățile trebuie întâi să construiască un pod între culturi. Astfel, pentru a fi parte din comunitatea Dardiană,

inginerii trebuie să fie acceptați. De asemenea, Dardienii nu îi pot învăța pe ingineri cum să se adapteze la cultura lor, deoarece o consideră ceva normal. Așadar, inginerii trebuie să deslușească regulile Dardienilor pe cont propriu, iar instrumentele lor de măsură nu sunt de ajuns pentru asta.

Putem învăța din această activitate că, în majoritatea timpului, o singură abilitate – precum abilitatea de a construi un pod – nu este îndeajuns pentru a reuși; ai nevoie, de asemenea, să fii capabil să te adaptezi. Pentru a arunca o privire asupra altei culturi, trebuie să observi, să înveți, să înțelegi și să accepți cultura.

Avantajele de a fi parte dintr-o experiență non-formală este că poți învăța multe despre cooperare, muncă în echipă și modalitatea de a acționa ca o parte dintr-o echipă. Adaptabilitatea este un cuvânt cheie aici, deoarece ești la fel de slab ca cea mai slabă verigă din lanțul tău, deci trebuie să te adaptezi la ceilalți membri ai echipei și să avansați toți ca unul singur, regulile sunt stabilite de către grup de comun acord, procesul învățării și mediul sigur sunt mai importante decât cantitatea de informație transmisă grupului. Este despre jocuri, dramă, debriefing, schimbul informației, lipsa de prejudecăți, taskuri și oameni. Și fără note – tu

ești propriu tău judecător - îți evaluezi singur munca și informația pe care o primești.

Dar nu fi prea măgulit, educația non-formală nu este pentru toată lumea – dacă nu ești un discipol sau un individualist, îți va fi foarte greu să fii implicat în proces. Un program puțin structurat și testarea limitelor zonei de confort ale unei persoane nu se potrivesc oricui. Flexibilitatea procesului, lipsa unui set formal de reguli și pedepsele se pot transforma foarte ușor într-o catastrofă, deci este important să fie stabilite reguli comune și să fie totul bazat pe responsabilitatea participanților. Succesul unui workshop și al procesului în sine depinde de învățăcel și de implicarea lor, deci nu există nicio garanție că obiectivele stabilite la început vor fi atinse.

Acum știți mai multe despre educație non-formală, deci, înainte de a judeca, participați la un astfel de curs și decideți dacă vi se potrivește sau nu!

Sara Ferberuș
Ana-Maria Marin
Elena-Alexandra Deacu
Samuel Bud

An ineffable experience!

Nowadays is really popular to travel and study thanks to Erasmus+ and for the young people it is the cheapest way to get experiences and improve their skills. Travelling around the Europe makes the Youth be open-minded which helps in developing personal relations and empower themselves in a world each time more globalised and multicultural.

It is an opportunity to meet friends for the whole life and make never ending memories. Although we use different languages we have rights to be equal.

Working as a team requires open mindness and unity, and gives us freedom of expressing ourselves. It's an original way of learning new things, not just improving languages but also other abilities such as knowledge about European Union, culture, traditions or government.

The motivation of the students is fuelled by their liberty, opportunities and by the flexible teaching. By keeping attention and by being adaptable and optimistic, in this way the process of learning becomes spontaneous. Nowadays, teaching is based on a traditional and formal education and some schools don't try to use non formal education. It's not only a problem of the education, also it is a problem of the political system.

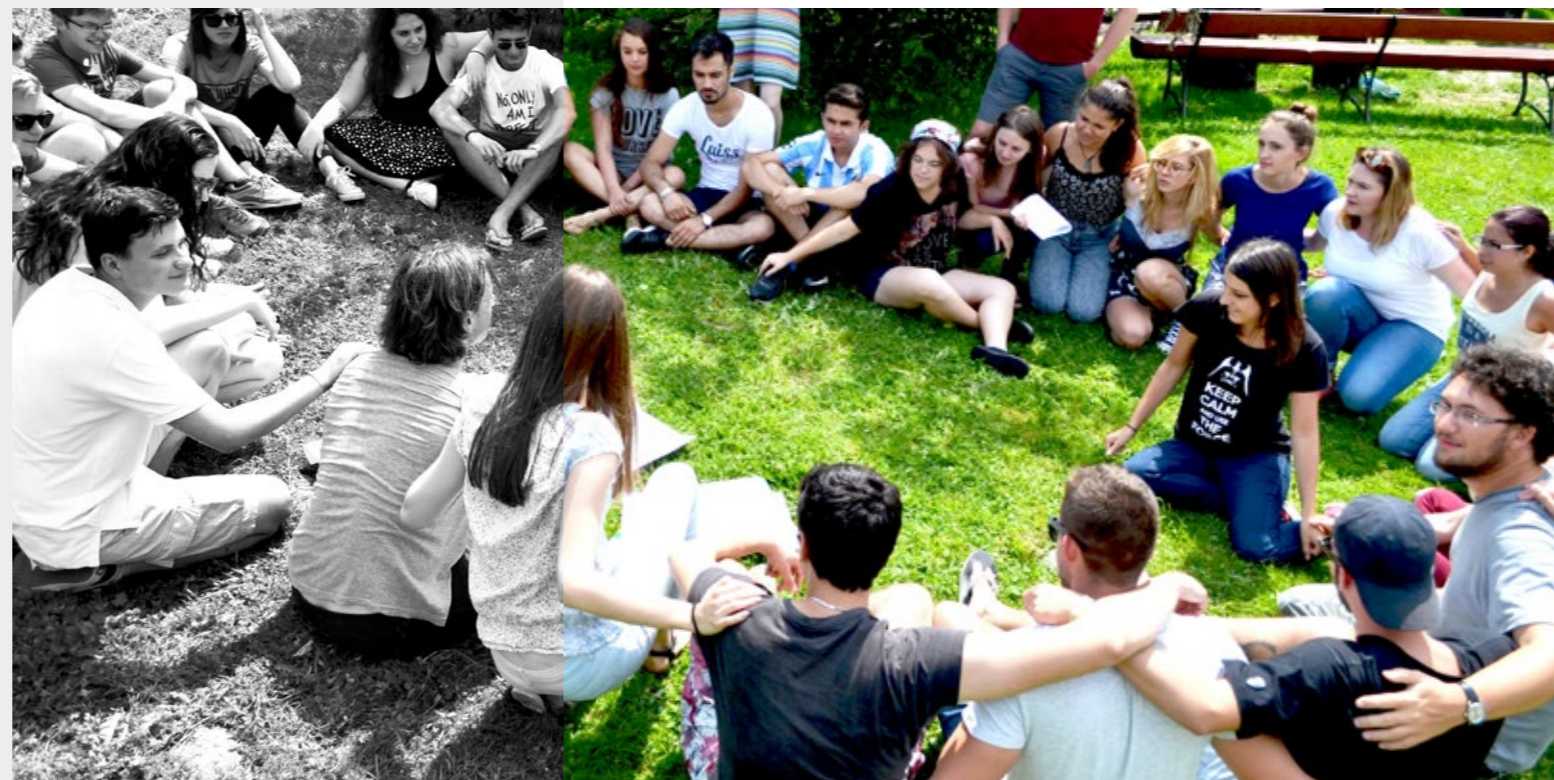
Non Formal education can be called "alternative education" and can develop a wide range of abilities. It is a kind of qualitative learning process for all the teenagers. Also can be used to prepare for professional work and to go in a healthy values system. It's about growing and personal development.

An international student from the project Many Languages of Journalism (MaLaJo) related that experience in Poland was amazing. There he learned so many foreign languages, like Romanian, Italian, Spanish, Croatian, Slovak and Polish. He improved his team working and his knowledge.

If you want to join an experience like this, and you are under 30,

you can find an association in your country that act like a bridge between the Youth and organisations, for example SYTEV, ADEL, ECIM, Futuro e Progresso, Intercambia, Association Young Initiatives. You have to follow the news of the organization every day in order to apply quickly, because there are many students who want to participate. You may have one of the best experiences of your life. Try it.

*Sofia Bisoffi
Măriuca Duca
Klaudia Brázdilová
Ángel Mateo Reina*

O experiență inegalabilă

În zilele noastre este la modă să călătorești și să studiezi datorită programului "Erasmus +", iar pentru tineri este cel mai ieftin mod de a căpăta experiență și de a își îmbunătăți abilitățile. Călătoria prin Europa îi face pe tineri să fie mai deschiși, îi ajută să dezvolte relații personale și să capete încredere într-o lume care devine din ce în ce mai globalizată și multiculturală.

Este o oportunitate de a-și face prieteni pentru toată viața și de a avea amintiri ce vor dura pentru totdeauna. Deși vorbim limbi diferite, avem dreptul de a fi egali.

A fi parte dintr-o echipă necesită deschidere și unitate, oferindu-ne libertatea de exprimare. Este o modalitate originală de a învăța lucruri noi, nu doar de a ne îmbunătăți abilitatea de a vorbi limbi străine, ci și altele cum ar fi cele despre Uniunea Europeană, cultură, tradiții sau politică.

Motivația studenților este alimentată de libertate, oportunități și flexibilitatea metodelor de învățare. Prin păstrarea atenției, adaptabilitate și optimism procesul de învățare devine spontan. În zilele noastre învățământul este bazat pe educația tradițională și formală, iar unele școli nici nu încearcă să folosească educația non-formală. Nu este doar o

problemă a învățământului, ci este o problemă și a sistemului politic.

Educația Non formală poate fi denumită educație alternativă și poate dezvolta o gamă largă de abilități. Este un fel de proces calitativ de învățare pentru adolescenți. Poate fi folosit de asemenea, pentru a te pregăti pentru cariera

profesională și pentru a intra într-un sistem sănătos de valori. Este vorba despre creștere și dezvoltare personală.

Un student internațional din proiectul Multe limbi ale Jurnalismului (MaLaJo) a povestit că experiența din Polonia a fost minunată. Acolo a învățat multe limbi străine, precum italiana, spaniola, croata, slovacă și poloneza. Și-a îmbunătățit lucrul în echipă și alte cunoștințe.

Dacă vrei să ai parte de o experiență ca aceasta, și ai mai puțin de 30 de ani, poți găsi o asociație din țara ta care acționează ca o punte de legătura între studenți și organizații, de exemplu SYTEV, ADEL, ECIM, Futuro e Progresso, Intercambia, Asociația Young Initiative. Trebuie să urmărești ȳtirile organizației în fiecare zi și să acționezi rapid pentru că sunt mulți studenți care vor să aplice. Tu poți avea una dintre cele mai bune experiențe din viața ta. Încearcă.

*Sofia Bisoffi
Măriuca Duca
Klaudia Brázdilová
Ángel Mateo Reina*

Ten days' worth a lifetime

36 people from 6 countries met from 22nd to 31st of July in Zakopane, the mountain capital of Poland, to learn more about languages and journalism in a non-formal way. The project was definitely worthwhile as in only a matter of days we evolved from strangers who didn't know each other's names to one big family where trust was the core value.

The experience was aimed to teach us to be creative, open-minded, tolerant and brave and we are the proof that it met its goal.

One of the highlights of the project was the diversity of activities, which were always captivating and suitable for every kind of learner and for every inclination. The activities included working in teams to create written materials or interviews, exercises in order to understand the other languages and cultures and debates that generated many interesting ideas. Therefore, each of us perceived the project differently while facing various challenges and obstacles.

Weronika, 21, Poland: This was my first project and I was really surprised how well organised it was. I've met amazing people who were very intelligent and together, we had fun all the time. I can't remember the last time when I laughed for so long in such a short period of time. I learnt that despite the fact we come from completely different cultures, we have many common opinions and problems which are typical for our

generation. Moreover, it was my first contact with non-formal education which is very different from Polish educational system. In the end, I think that the project was a perfect training before my Erasmus semester abroad regarding the practice of English and the understanding of multiculturalism.

Laura, 18, Romania: My biggest challenge was to face my comfort zone without even knowing its' limits. I learnt during these days to trust other people more, to be more tolerant and to abandon some prejudices. At the same time, I faced the unknown which consisted of speaking languages different from the Latin-based ones and I experienced living and working in an international context, two aspects which will help me a lot as I will soon start studying abroad.

Carlos, 22, Spain: This was the first time I have participated in a project like this and I was very happy to be there because we could exchange a lot of ideas, work in teams and grow up together. These types of

activities were the best way to get to know a lot of new things about different cultures. In addition, you could improve your English talking with others and you could also practice other languages like Italian or even Polish. The best thing was that throughout all of those moments you encountered funny challenges.

Serena, 19, Italy: I have to be honest: before leaving my country I was very scared, because I didn't know what could happen to me during these days. I'm happy to say now that the project helped me a lot to overcome my fears and to break my barriers. Through this I understood that I really can do what I would like to do and I can be what I would like to be. Challenges made me understand that it's not productive to be always in our comfort zone: we have to discover the world, even if it can be scary. I'm changing, I'm learning and I'm growing up, and I will use what I learnt in the project during my everyday life to face challenges always using my motivation and my determination.

MaLaJo - POLAND Zakopane 2016

Zece zile cât o viață întreagă

36 de oameni din șase țări s-au întâlnit între 22 - 31 iulie în Zakopane - capitala montană a Poloniei, ca să învețe mai multe despre limbile străine și despre jurnalism, într-un mod non-formal. Proiectul a meritat, cu siguranță, întrucât în numai câteva zile am evoluat de la niște străini care nu își știau numele la o mare familie unde încrederea este valoarea principală.

Experiența a fost orientată în a ne învăța să fim creativi, toleranți și curajoși și noi suntem dovada că aceasta și-a atins țelurile.

Unul dintre cele mai bune aspecte ale proiectului a fost diversitatea de activități, care au fost mereu captivante și potrivite pentru fiecare tip de învățare și pentru fiecare înclinație. Activitățile au inclus munca în echipă pentru a crea materiale scrise sau interviuri, exerciții pentru a înțelege celelalte limbi și culturi, dezbateri care au generat multe idei interesante. Așadar, fiecare dintre noi a perceput proiectul în mod diferit în timp ce s-a confruntat cu diverse provocări și obstacole.

Weronika, 21, Polonia: Acesta a fost primul meu proiect și am fost foarte surprinsă să văd cât de bine organizat a fost. Am întâlnit oameni uimitori care erau foarte inteligenți și împreună ne-am distrat tot timpul. Nu îmi pot aminti când a fost ultima dată când am râs atât de mult. Am învățat că în ciuda faptului că venim din culturi complet diferite, avem multe opinii și probleme tipice generației

noastre în comun. În plus, a fost primul meu contact cu educația non-formală care este foarte diferită de sistemul educațional polonez. La sfârșit, cred că proiectul a fost o pregătire perfectă înaintea semestrului Erasmus pe care îl voi face în străinătate în ceea ce privește utilizarea limbii engleze și înțelegerea multiculturalității.

Laura, 18, România: Cea mai mare provocare a mea a fost să îmi depășesc zona de confort fără să îmi știu limitele. Am învățat în aceste zile să am mai multă încredere în alți oameni, să fiu mai tolerantă și să abandonez câteva prejudecăți. În același timp, a trebuit să înfrunt necunoscutul care a constatat în a vorbi limbi diferite de cele latine și am experimentat trăitul și muncitul într-un context internațional, două aspecte care mă vor ajuta foarte mult întrucât curând voi începe să studiez în afara țării.

Carlos, 22, Spania: Asta a prima dată când am participat la un proiect ca acesta și am fost foarte fericit să fiu implicat, deoarece am putut

schimba o mulțime de idei, lucra în echipe și crește împreună. Aceste activități au reprezentat calea cea mai bună pentru a cunoaște lucruri noi despre culturi diferite. În plus, puteai să îți îmbunătățești vorbitul în engleză comunicând cu alți oameni și puteai de asemenea, și să exersezi alte limbi ca italiana sau chiar poloneza. Cel mai bun lucru a fost că prin intermediul tuturor acestor momente am întâlnit provocări amuzante.

Serena, 19, Italia: Trebuie să fiu onestă, înainte să plec din țara mea eram foarte speriată pentru că nu știam ce se va întâmpla cu mine în timpul acestor zile. Sunt fericită să spun acum că proiectul m-a ajutat foarte mult să îmi depășesc fricile și să îmi înfrâng barierele. Prin intermediul activităților am înțeles că pot face tot ce aș vrea să fac și că pot să fiu cine aș vrea să fiu. Provocările m-au făcut să înțeleg că nu e productiv să fim mereu în zona noastră de confort: trebuie să descoperim lumea, chiar dacă ar putea fi înspăimântător. Evoluiez, învăț și mă maturizez și voi folosi tot ce am învățat în proiect în fiecare

MaLaJo - POLAND Zakopane 2016

Sara, 26, Croatia: My wish was to learn more about journalism and teamwork. I have some experience in working with international groups, but each time it is a new challenge to work with people from different countries, cultures and backgrounds. Also it was amazing to see a group of individualists working on a joined project and although we did not like the idea at the beginning and we wanted to do it by ourselves, in the end we had a lot of fun together and helped each other. This experience taught me a lot about myself, as well - how I work in a group, the importance of challenging myself in order to grow, what I want to focus on in my future career and that I should express my feelings and be sincere to manage conflicts better.

Dominika, 18, Slovakia: Well, first of all, it was unexpected for me, although it was my fourth Youth Exchange. Someone can think that when you participate so many times, it could get boring. But trust me, it was not at all! I met amazing people here, got knowledge about other countries, their culture, traditions and food and made memories for ever. Argh, this is cliché. Let's go deeper! Passing through different activities I have learnt how to leave my comfort zone without screaming and running away, how to speak in public and how to express myself. Also, I got to know how to organize my ideas to make sense. As the name of the project indicated, I had a chance to try speaking in "many (for me foreign) languages". To tell the truth, it wasn't only about gaining information: we had a lot of fun together and living in diversity broke prejudices in our minds. I would also like to say thanks to everyone who made

this project unforgettable. So, to sum it up, it was one big fun adventurous 10-days' challenge where we learnt, spoke, dance and wrote articles a lot. Oh, and I can't forget to mention: we learnt that there are more ways of preparing potatoes, not just fried, mashed and baked :D.

Măriuca, 20, Romania: The challenge I encountered was working in teams with people from other five countries and learning how to have patience and attention for every idea as everybody had an interesting perspective about everything. I also found out more about journalism: how to write an article, how to recognize various types of written materials and how to collaborate efficiently. In the future, I would like to use everything I have learnt in my organization, especially in workshops and also in the camp where I am a volunteer, working with children and teenagers. I hope that in the future I will also use the new words that I have learnt in different languages when I will go to their country of origin.

We also interviewed organizers to see what challenges they faced during the project.

Marcin thought that the most challenging aspect was to combine all ideas of the participants, to turn them into reality and to avoid forcing points of view. He said that even though we come from different cultures, there was at least the will of acting together and that we achieved great results. Marcin will apply the experience gained in this project by giving participants more space and by trying to combine Southern and Northern countries to confront cultures, points of view,

languages, etc. All in all, he liked the outcomes of the project very much and he was satisfied because everyone looked happy and at the same time each daily evaluation showed that we learnt a lot from each other.

Aleksandra said that the project itself was the biggest challenge. Although she participated in similar projects and helped in some, this time she had a role of an organizer for the first time. Since she was leading the workshops, she felt more responsible and it was hard to predict the final results because they strongly depended on participants. In such environment, a foreign language can be a barrier, because sometimes it is hard to express ourselves in the way we want. The important thing is that she learnt a lot from this experience. Most importantly, she realized that she was capable of performing her work on a high level and the positive feedback gave her even more energy. Additionally, she realized the importance of dealing with other people's opinion and reacting quickly in a right way. Now she feels more confident and knows that if she really wants something, it can happen. Creativity is limitless and people can do a lot from just a hint. Outcomes are very satisfying, but at the same time surprising because she has never seen anybody giving up or a person that has refused to participate in the activity. To see the change happening in the participants, made her realize that they, as organizers, did their job well.

"Many languages of journalism" can be regarded as a successful event, which was full of fun, debates and challenges. It showed us that you do not have to study journalism to make an interview or write quite good article. Meanwhile, the word "boring" did not exist. In the end, it was an opportunity to learn in an untypical way, so nothing better could have brought us together this summer!

*Alexandra-Laura Ghitoi
Weronika Wilkos
Măriuca Duca
Serena Bizzarro
Sara Ferberuš
Jesús Carlos Hernando Pérez
Dominika Bezdeková*

zi pentru a face față obstacolelor folosindu-mă mereu de motivația și de determinarea mea.

Sara, 26, Croatia: Dorința mea a fost să învăț mai multe despre jurnalism și despre munca în echipă. Aveam deja experiență în a lucra în grupuri internaționale, dar de fiecare dată este o nouă provocare să lucrezi cu oameni din diferite țări, culturi și contexte. De asemenea, a fost uimitor să vezi cum un grup de individualiști a lucrat la un proiect comun și deși nu ne plăcea ideea la început și voiam să lucrăm singuri, la sfârșit am avut parte de multă distracție împreună, ajutându-ne unul pe celălalt în același timp. Această experiență m-a învățat și multe despre mine – cum lucrez în echipă, importanța provocărilor intrinseci în vederea maturizării, pe ce să mă axez în viitoarea mea carieră și că ar trebui să îmi exprim sentimentele și să fiu sinceră pentru a aplană conflictele mai bine.

Dominika, 18, Slovakia: În primul rând, a fost neașteptat pentru mine, deși a fost cel de-al patrulea schimb de tineri în care m-am implicat. Te-ai putea gândi că după ce participi de atâtea ori, ar putea deveni plictisitor. Dar trebuie să aveți încredere în mine, nu a fost deloc plictisitor! Am întâlnit oameni uimitori aici, am învățat lucruri despre alte țări, culturi, tradiții și mâncare și am rămas cu amintiri pentru vecie. Off, asta e un clișeu. Hai să mergem la un nivel mai profund! Prin intermediul activităților am învățat cum să îmi părăsesc zona de confort fără să țin și să alerg, cum să vorbesc în public și cum să mă exprim. De asemenea, am aflat cum să îmi organizez ideile pentru a avea sens. Așa cum indică numele proiectului, am avut șansa de a vorbi în "multele (pentru mine străine) limbi". Adevărul este că experiența nu a fost numai despre a aduna informație: ne-am și distrat împreună și trăind în diversitate ne-a ajutat să depășim prejudecățile din mințile noastre. Aș vrea să le spun mulțumesc tuturor care au făcut acest proiect de neuitat. Deci, a fost o provocare mare, amuzantă și plină de aventuri care a durat zece zile, timp în care am învățat, am vorbit, am dansat și am scris multe articole. Oh, și nu pot uita să menționez: am învățat că sunt mai multe feluri de a prepara cartofi decât prăjiți, pasați și copti. :D

Măriuca, 20, România: Provocarea pe care am întâlnit-o a fost să lucrez în echipe cu oameni din alte cinci țări și să învăț cum să am răbdare și atenție pentru fiecare idee întrucât toată lumea avea o perspectivă

interesantă despre orice. De asemenea, am descoperit mai multe despre jurnalism: cum să scriem un articol, cum să recunoaștem diverse tipuri de materiale scrise și cum să colaborăm eficient. În viitor, aș dori să folosesc tot ce am învățat în organizația mea, în special în workshop-uri și în tabăra unde sunt voluntară, unde lucrez alături de copii și adolescenți. Sper ca în viitor să folosesc și cuvintele noi pe care le-am învățat în diferite limbi când voi merge în țara lor de origine.

Totodată, le-am luat interviuri și organizatorilor pentru a vedea ce provocări au întâmpinat ei în timpul proiectului.

Marcin a spus că cel mai provocator aspect a fost să combine toate ideile participanților, să le transforme în realitate și să evite forțarea unor puncte de vedere. El a zis că deși venim din culturi diferite, măcar a existat dorința de a lucra împreună, lucru care a condus la rezultate minunate. Marcin va aplica experiența dobândită în proiect prin a le da participanților mai mult spațiu și prin a încerca să combine țările nordice și sudice pentru a confrunța culturi, puncte de vedere, limbi etc. În concluzie, lui i-au plăcut foarte mult rezultatele proiectului și a fost satisfăcut deoarece toată lumea părea fericită și în același timp evaluarea zilnică a demonstrat că am învățat mult unii de la ceilalți.

Aleksandra susține că proiectul în sine a fost o provocare. Deși a participat în proiecte similare și a ajutat în câteva, de această dată a avut în premieră rolul de organizator. Cum ea a condus atelierul, s-a simțit mai responsabilă și i-a fost greu să prezică rezultatele finale întrucât ele depindeau enorm de participanți. Într-un asemenea context, o limbă străină ar putea fi o barieră deoarece uneori este dificil să ne exprimăm așa cum

dorim. Cel mai important lucru este că a învățat foarte multe din această experiență. În plus, ea a realizat că este capabilă de a munci la un nivel foarte înalt, feedback-ul pozitiv primit dându-i energie. Totodată, ea a realizat importanța contactului cu opiniile altor persoane și acționării rapide în direcția corectă. Acum se simte mai încrezătoare și știe că dacă vrea ceva cu adevărat, se poate întâmpla. Creativitatea nu are limite și oamenii pot să construiască foarte multe doar de la un singur indiciu. Rezultatele sunt satisfăcătoare, dar în același timp și surprinzătoare pentru că ea nu a văzut pe nimeni abandonând sau refuzând să participe la activități. A vedea schimbarea având loc în interiorul participanților a făcut-o să realizeze că ei, ca organizatori, și-au făcut treaba bine.

"Multe limbi ale jurnalismului" poate să fie considerat un proiect de succes, care a fost plin de momente amuzante, dezbateri și provocări. Ne-a arătat că nu trebuie să studiezi jurnalismul pentru a lua un interviu sau pentru a scrie un articol destul de bun. În același timp, cuvântul "plictisitor" nu a existat. La final, a fost o oportunitate de a învăța într-un mod atipic, deci nimic mai bun nu ar fi putut să ne adune împreună în această vară!

*Alexandra-Laura Ghitoi
Weronika Wilkos
Măriuca Duca
Serena Bizzarro
Sara Ferberuš
Jesús Carlos Hernando Pérez
Dominika Bezdeková*

Are we the witnesses of the educational revolution?

In view of a constantly developing world, education is particularly important. New technologies have led to many difficulties among youth. Consequently, it has become almost impossible to stay focused for a given period of time. Due to those challenges we observe a new phenomenon known as "non-formal education", but does everybody know how this method works?

Non-formal education is a way of learning in funny and creative way as opposed to learning in formal institutions such as schools and universities. They both have advantages and disadvantages and there is a great debate on which is better. While formal education includes rules and a program that every student should follow, non-formal education allows learning at your own pace and the results depend on how much effort you're willing to put into it.

There are many pros to formal education, the traditional method of gaining knowledge: it develops concrete skills, gives easier access to the labour market, the results can be ranked and measured more objectively (e.g. university rankings) and finally, it teaches young people to complete their tasks and have things done. A lot of people say that formal education teaches how to function in a formal environment and they emphasise the importance of having a routine and being able to concentrate.

On the other hand, school programmes are being made by politicians rather than education experts and the methods of learning in classes are being chosen by the professors, but they don't always work for all students. Some would also argue that formal education kills creativity and puts students in frames; the students are often motivated by exams and grades rather than knowledge and improvement, which can often lead to stress and unhealthy competition.

On the contrary, non-formal education has become a symbol of modern way of learning. It is based

on promoting creativity and being open-minded. There is no pressure or grading system and the atmosphere is more easy-going, which allows the participants to overcome the barriers of their comfort zones in a friendly environment. The method of learning relies more on practice, which makes it easier to remember what you learn. One of the core ideas of non-formal education is establishing your own goals, which is more stimulating than fulfilling the goals of the professors. It teaches the participants how to cooperate and work as a team, as opposed to formal education which usually requires working individually. Furthermore, non-formal education helps students forming their opinions thanks to the constant exchange of ideas.

On the other hand, some believe that it doesn't give concrete and reliable results, especially because it is conducted by unexperienced people in certain fields with no teaching background. Non-formal education isn't an option for everyone and it can be perceived as boring if repeated over the time. The strongest argument against non-formal education is that it doesn't give any practical skills. It can't replace formal education when it comes to applying for a job: many companies don't take it into consideration. Finally, non-formal education is completely dependent on formal one as it is based on exchange of the knowledge that was already gained at schools.

Maybe the best option would be to combine both of the methods? Non-formal education is an innovative way of teaching and it can undoubtedly provide freshness to a traditional point of view. It is impossible to put one style over the other. According to scientists, methods of teaching should be suited to individual characteristics of pupils. What will the future bring? Hopefully, we will be able to combine the best parts of each method to make education more suitable for a bigger variety of students. There is no discussion about the fact that the

instruments used by mentors should follow the world which has evolved into a new form which was never seen before.

*Blanka Zantara
Nicola Kopij Zanin
Weronika Wilkos
Karla Matulina*

Suntem martorii unei revoluții educaționale?

de învățarea în instituții formale, cum ar fi școlile sau universitățile. Ambele au avantaje și dezavantaje și există o dezbatere complexă despre care este mai bună. În timp ce educația formală include reguli și un program pe care fiecare student trebuie să îl urmeze, educația non-formală permite învățarea în ritm propriu și rezultatele depind de cât de mult efort ești dispus să investești.

Există mai multe avantaje ale educației formale, metoda tradițională de a câștiga cunoștințe: dezvoltă abilități concrete, oferă acces mai ușor la piața muncii, rezultatele pot fi cuantificate într-un mod mai obiectiv (ex. clasamentul universităților) și, într-un final, învață tinerii să își finalizeze sarcinile. Mulți spun că educația formală te învață cum să funcționezi într-un mod formal și subliniază importanța unei rutine și a abilității de a te concentra.

Pe de altă parte, programa școlară este creată de politicieni și nu de experți educaționali, iar metodele de învățare la clasă sunt alese de către profesori, însă ei nu lucrează întotdeauna pentru studenți. Unii ar spune, de asemenea, că educația formală ucide creativitatea și pune studenții în tipare. Studenții sunt adesea motivați de examene și note, și nu de cunoștințe și îmbunătățire, ceea ce duce câteodată la stres și competiție nesănătoasă.

În mod contrar, educația non-formală a devenit un simbol al modalităților moderne de învățare. Este bazată pe promovarea creativității și pe a fi deschis la minte. Nu există presiune sau un sistem de gradație, iar atmosfera este mai degajată, ceea ce le permite participanților să depășească barierele zonelor de confort într-un mediu prietenos. Metoda de învățare se bazează mai mult pe practică, ceea ce face mai ușor să îți amintești ce înveți. Una dintre ideile de bază ale educației non-formale este stabilirea propriilor tale obiective, ceea ce e mai stimulant decât atingerea obiectivelor profesorilor. Participanții învață să coopereze și să lucreze ca o echipă, spre deosebire de educația formală, care de

obicei necesită lucrul individual. De asemenea, educația non-formală ajută studenții să își formeze propriile opinii datorită schimbului continuu de idei.

De cealaltă parte, unii consideră că nu oferă rezultate concrete și de încredere, în special pentru că este coordonată de oameni neexperimentați în anumite domenii, fără istoric în predare. Educația non-formală nu este o opțiune pentru oricine și poate fi percepută ca plictisitoare, dacă este folosită prea mult. Cel mai puternic argument împotriva educației non-formale este că nu oferă abilități practice. Nu poate înlocui educația formală când vine vorba de a aplica pentru un loc de muncă: multe companii nu o iau în considerare. Nu în ultimul rând, educația non-formală este complet dependentă de cea formală, fiind bazată pe schimbul de cunoștințe dobândite deja în timpul școlii.

Poate cea mai bună opțiune ar fi combinarea celor două metode? Educația non-formală este o formă inovativă de predare și poate oferi fără niciun dubiu o revigorare punctului de vedere tradițional. Este imposibil să le suprapui. Potrivit oamenilor de știință, metodele de predare ar trebui să fie adaptate la caracteristicile individuale ale elevilor. Ce va rezerva viitorul? Adoptând o perspectivă fericită, vom fi capabili să combinăm cele mai bune părți ale fiecărei metode pentru a face educația mai potrivită pentru o varietate mai mare de studenți. Nici nu încapă în discuție faptul că instrumentele utilizate de mentori ar trebui să fie adaptate lumii care a evoluat într-o formă pe care nu am mai întâlnit-o până acum.

*Blanka Zantara
Nicola Kopij Zanin
Weronika Wilkos
Karla Matulina*

În perspectiva unei lumi în continuă dezvoltare, educația este importantă în mod particular. Noile tehnologii au condus la numeroase dificultăți printre tineri. În consecință, a devenit aproape imposibil să rămâi concentrat pentru o perioadă mai lungă de timp. Din cauza acestor provocări, observăm un nou fenomen cunoscut ca "educație non-formală", dar știe cineva cum funcționează această metodă, de fapt?

Educația non-formală este un metodă de învățare într-un mod distractiv și creativ, spre deosebire

Sailing into the foreign waters of Erasmus+

Erasmus+ is not a holiday; however, it may be if you want to. It could be the best party of your life and at the same time one of the most fruitful periods in your student career. In the end, it's only you who decides in which direction your ship will sail.

There are four of us. Each of us has a different background, culture, experience and personality. And so, each of us sees Erasmus+ differently.

Cpt. Paula (Spain): Let's be honest, in Spain there's a widespread conception of the Erasmus+ programs: PARTY. For me, it was more about meeting people from all over the world and letting their culture embrace me. With the passing time, I saw a foreign country becoming my own, fears becoming my strengths. A new me was emerging from a deep sea of unknown possibilities, taking control of the ropes to adjust the sails to the foreign wind. I was sailing towards unexplored waters and I was scared, scared that I would lose myself in trying to overcome the waves. The further I went from my people -my comfort zone- the more I learned. I'll always remember the day I dreamed in French as the day I started owning the waters I once feared. I was given a huge opportunity and I definitely can say that I made the most of it. I'll always be grateful for that!

Cpt. Serena (Italy): I'm in the middle of my first Erasmus+ experience and I'm feeling different emotions. On one hand I know I'm doing a lot for myself: I'm trying to break barriers, because I'm realizing that most of them are only in my mind, and this exchange is helping me to not underestimate myself and to fight against my shyness and my timidity. On the other hand, I know that there are a lot of obstacles, that every day we have to face something new: it can be scary, but it's okay because through it we can learn, we can change, we can grow. Erasmus+ also teaches you to compare yourself with other people, to appreciate someone who is different from you. This is my first experience but it isn't my last, and in the next one I hope I'll continue to grow, to learn, to improve myself through my passion and my motivation.

Cpt. Ania (Poland): New people scare me. The same goes for new situations. This is exactly what Erasmus+ is offering you since the very first day. To experience it fully I had to leave my comfort zone, something I thought I wasn't good at, but was ready to try. Every Erasmus+ is different, but each time I expect the same things. Usually I hope for the people to be nice, for them to like me, and that together we will create something amazing, something that will stay with me longer than the few days of the project. At first everyone is confused and unsure, but that's normal, and the feeling passes as fast as it appears. You just have to let it go. I never thought that I could change in such a short time and that this change could be permanent. But it is, and I'm glad somebody pushed me out of my comfort zone to experience the world that lurks behind the corner.

Cpt. Laura (Romania): I will always remember how I had to wait 24 hours for my 18th birthday to apply to an Erasmus+ experience. I was tremendously excited about getting to

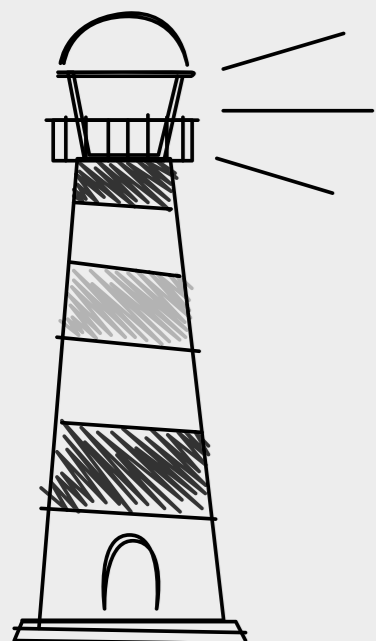
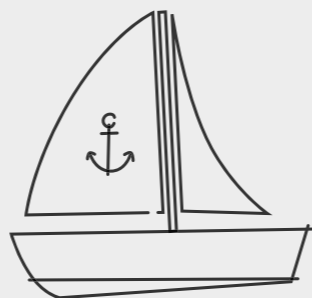
know other cultures in an international context while also improving various skills. Thankfully, I got accepted and this is how my relation with Erasmus+ began.

I have to admit that after only ten days I was an upgraded version of myself. I was more understanding with others, more willing to listen to them, more adaptable in mixed nationalities situations and more curious about the cultures around the world.

I promised myself that experience will not be a singular case, so here I am again in a wonderful Erasmus+ project!

Four opinions. Four experiences. The link in between is one non-formal education project, Erasmus+. There may be a lot of obstacles along the way, however none of them is indestructible. Erasmus+ is empowering you by raising your self-esteem and by making you explore your 'hidden' skills. Through Erasmus+ you discover you can do the things you never imagined yourself doing.

*Paula Vera Cerezo
Anna Sienkiewicz
Serena Bizzarro
Alexandra-Laura Ghitoi*

Navigând pe apele străine ale Erasmus+-ului

Erasmus+ nu este o vacanță; totuși, ar putea fi dacă vrei. Ar putea fi cea mai bună petrecere a vieții tale, și în același timp una dintre cele mai roditoare perioade din cariera ta de student. În final, numai tu poți decide în ce direcție va naviga corabia ta.

Noi suntem patru. Fiecare dintre noi are un alt trecut, altă cultură, altă experiență și altă personalitate. Astfel, fiecare dintre noi vede Erasmus+ diferit.

Cpt. Paula (Spania): Să fim onești, în Spania există această concepție despre programele Erasmus+: PETRECERE. Pentru mine, a fost mai mult despre a întâlni oameni din toată lumea și a lăsa cultura să mă „îmbrățișeze”. Cu trecerea timpului, am văzut cum o țară străină a devenit a mea, cum temerile au devenit punctele mele tari. Un nou sine a ieșit la suprafață din marea adâncă a posibilităților necunoscute, preluând controlul frânghiilor velelor în fața vântului. Navigam înspre ape necunoscute și mi-era frică, frică de faptul că aș fi putut să îmi pierd sinele în încercarea de a depăși valorile. Cu cât mergeam mai departe de oamenii mei – zona mea de confort, cu atât mai multe învățam. O să îmi amintesc mereu ziua în care am visat în franceză ca ziua în care am început să dețin apele de care cândva mi-era frică. Mi-a fost dată o oportunitate imensă și cu siguranță pot spune că am profitat la maxim de ea. O să fiu mereu recunoscătoare pentru asta!

Cpt. Serena (Italia): Sunt în mijlocul primei experiențe Erasmus+ și simt diferite sentimente. Pe de-o parte,

știu că fac multe pentru mine: încerc să înving bariere, deoarece realizez că majoritatea dintre ele sunt numai în mintea mea, și acest schimb mă ajută să nu mă subestimez și să lupt împotriva timidității. Pe de altă parte, știu că sunt multe obstacole, că în fiecare zi trebuie să ne izbim de ceva nou: poate fi înspăimântător, dar e OK pentru că prin intermediul lor învățăm, ne schimbăm și creștem. Erasmus+ te învață și să te compari cu alți oameni, să îi apreciezi pe cei diferiți de tine. Aceasta este prima mea experiență, dar nu este ultima, și sper ca în următoarea să continui să cresc, să învăț, să mă îmbunătățesc prin intermediul pasiunii și motivației mele.

Cpt. Ania (Polonia): Oamenii noi mă sperie. Același lucru merge și pentru alte situații. Asta este exact ceea ce Erasmus+ îți oferă încă din prima zi. Pentru a trăi la maxim experiența a trebuit să îmi părăsesc zona de confort, ceva la care credeam că nu voi fi bună, dar eram pregătită să încerc. Fiecare proiect Erasmus+ este diferit, dar de fiecare dată mă aștept la aceleași lucruri. De obicei, mă aștept ca oamenii să fie drăguți, ca ei să mă placă și ca împreună să creăm ceva uimitor, ceva ce va rămâne cu mine mai mult decât cele câteva zile ale proiectului. La început toată lumea este confuză și

nesigură, dar este normal și sentimentul dispare la fel de rapid cum a apărut. Trebuie doar să renunți la el. Nu credeam niciodată că aș putea să mă schimb într-un timp atât de scurt și că această schimbare ar fi permanentă. Dar este, și sunt bucuroasă că cineva m-a împins în afara zonei mele de confort pentru a experimenta lumea care pândește la colț.

Cpt. Laura (România): O să îmi amintesc mereu cum a trebuit să îmi aștept aniversarea de 18 ani timp de 24 de ore ca să pot aplica la un program Erasmus+. Eram extrem de entuziasmată să cunosc alte culturi într-un context internațional în timp ce mi-aș fi îmbunătățit și diverse alte abilități. Din fericire, am fost acceptată și așa a început relația mea cu Erasmus+.

Trebuie să recunosc că după numai zece zile eram o versiune îmbunătățită a mea. Eram mai înțelegătoare cu ceilalți, mai dispusă să îi ascult, mai adaptabilă în contextul unor situații cu naționalități diverse, și mai curioasă despre culturile din întreaga lume.

Mi-am promis că acea experiență nu avea să fie un caz singular, deci iată-mă din nou într-un minunat proiect Erasmus+!

Patru opinii. Patru experiențe. Legătura dintre toate este un singur proiect de educație non-formală, Erasmus+. Deși s-ar putea să fie multe obstacole de-a lungul drumului, niciunul nu este indestructibil. Erasmus te motivează prin faptul că îți crește încrederea în tine și prin faptul că te face să îți explorezi abilitățile ascunse. Prin intermediul Erasmus+ descoperi că poți face lucrurile pe care nu te imaginai vreodată făcându-le.

*Paula Vera Cerezo
Anna Sienkiewicz
Serena Bizzarro
Alexandra-Laura Ghitoi*

Non-formal education

“Learning by doing...”

Non-formal education is a way where we can learn more different things and learn how to apply them. It is original, open-minded and we learn through fun, without any stress.

We are able to spread our views, recognize new skills, constantly challenge ourselves. We feel free and comfortable sharing our ideas, experiences and different points of views.

There is no limits and boundaries in developing our skills. For example, a kind of non-formal education is Erasmus+. It provides many projects with the purpose to strengthen education and embrace new opportunities.

Non-formal education is seen as the “ideal” form of education. It can be

any organized educational activity outside the established formal system. Flexibility in organization and methods are some of the main facts in non-formal learning.

Non-formal way of education helps us to build a new world made by a community of youth formed with this stimulating way of learning.

*Salvatore Giannuzzi
Ivana Šestan
Alexandra Prítoková*

Go non-formal! Exceed your horizons!

Have you ever thought about learning by practicing rather than from your school books? Do you want to learn and have fun at the same time?

If your answer is “yes”, then non-formal education within Erasmus+ projects is the right choice for you!

To us participating in such a project was a perfect opportunity to learn a lot of new things, meet new people, make friends and escape from the formalism imposed by the educational system.

Learning in a non formal environment allowed us to think out of the box, discover abilities that we weren't aware of, improve our skills and push our limits in order to develop ourselves. Personally, we have tried this innovative way of education and from our point of view we can say that the results were very satisfying because in a short period

of time we acquired much more experience and knowledge than we did in school.

What we liked the most about non formal education is that no one put pressure on us, everyone has equal chances to express themselves, people that don't know you are supportive and the activities we have been involved in made us discover that our creativity has no limits.

Moreover, besides learning new things in an interactive way, we had a great time together, we had the chance to find out more about other cultures, we learned to respect other people's opinions and tolerate them even if they are totally different from ours.

Participating in this project also made me realize that cooperation leads to better results and although it may seem hard to work with

unknown people, you are integrated in the group and everything goes natural.

All in all, such an opportunity should not be missed as you can do many things you never thought you were able to, you get to know yourself better or you can reinvent yourself day by day, you brake the barriers you built for yourself and in one word, you grow!

*Claudia-Ionela Ciausiu
Ivana Čanađija
Ján Šebo
Laura Rueda Díez*

Educația non-formală

„A învăța făcând...”

Educația non-formală este o modalitate prin care putem învăța diferite lucruri, cât și în ce fel să le aplicăm. Este o modalitate originală, deschisă și se învață într-o manieră distractivă și fără vreun fel de stres.

Ne este permis să ne împărtășim viziunile, să recunoaștem noi abilități, provocându-ne constant pe noi înșine. Ne simțim liberi și confortabil atunci când ne exteriorizăm ideile, experiențele și diverse puncte de vedere.

Nu există limite sau granițe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor noastre. Spre exemplu, Erasmus+ este un mijloc de educație non-formală. Acesta pune la dispoziția tinerilor o mulțime de proiecte cu scopul de a îmbunătăți educația și de a îmbrățișa noi oportunități.

Educația non-formală este văzută ca o formă ideală de educație. Aceasta poate îmbrăca forma unei activități educaționale organizate în afara sistemului de instituții formale. Flexibilitatea organizării și a metodelor sunt câteva dintre punctele centrale ale învățării non-formale. Modul de educare non-formal ne ajută să construim o nouă lume alcătuită dintr-o comunitate de tineri formați prin acest mod de învățare stimulator.

*Salvatore Giannuzzi
Ivana Šestan
Alexandra Prítoková*

Alege non-formalismul! Lărgeste-ți orizonturile!

Te-ai gândit vreodată la un mod de a învăța bazat pe practică în locul manualelor școlare? Vrei să înveți și să te distrezi în același timp? Dacă răspunsurile tale sunt „DA!”, atunci educația non-formală prin intermediul programelor Erasmus+ este alegerea potrivită.

Pentru mine, participarea într-un asemenea proiect a fost oportunitatea perfectă de a învăța o mulțime de lucruri noi, de a cunoaște oameni noi și a lega noi prietenii, dar și de a evada din formalismul impus de sistemul educațional.

A învăța într-un mediu non-formal mi-a permis să-mi dezvolt un mod de gândire diferit de clișeele sociale, să descopăr abilități pe care nu eram conștientă că le dețin, să-mi îmbunătățesc competențele și să îmi testez limitele cu scopul de a mă dezvolta.

Personal, am încercat acest mod inovativ de a învăța și, din punctul meu de vedere, rezultatele obținute

au fost satisfăcătoare deoarece într-o perioadă scurtă de timp am câștigat mai multă experiență și cunoștințe decât am acumulat pe băncile școlii.

Ceea ce mi-a plăcut cel mai mult în legătură cu educația non-formală este faptul că nimeni nu a pus niciun fel de presiune asupra mea, că toată lumea are șanse egale pentru a-și exprima opiniile, că ai sprijinul unor oameni pe care nu îi cunoști, iar activitățile în care am fost implicați ne-au demonstrat faptul că spiritul nostru creativ nu are limite.

Mai mult, pe lângă faptul că am învățat lucruri noi într-un mod interactiv, am petrecut momente minunate împreună, am avut șansa de a cunoaște mai multe lucruri despre alte culturi, am învățat să respectăm părerile celorlalți și să le acceptăm chiar dacă sunt diferite de propriile opinii.

De asemenea, participarea în acest

proiect mi-a confirmat faptul că rezultatele cele mai bune se obțin prin cooperare și, chiar dacă poate părea dificil să lucrezi împreună cu persoane pe care nu le cunoșteai, integrarea în noul grup are loc într-o manieră naturală.

Așadar, o astfel de oportunitate nu ar trebui trecută cu vederea deoarece poți ajunge să realizezi lucruri pe care credeai că nu le poți face, ajungi să te cunoști mai bine pe tine însuși ori te poți reinventa cu fiecare zi care trece, dobori barierele pe care și le-ai impus și, într-un cuvânt, crești.

*Claudia-Ionela Ciausiu
Ivana Čanađija
Ján Šebo
Laura Rueda Díez*

Experiencing Multiculturality through Journalism

In the era of globalization and multiculturalism young people have the opportunity to develop themselves while taking part in international projects which are focused on non-formal education. This kind of project was taking place in Zakopane between 22 July and 31 July. There were 36 participants from 6 countries: Spain, Croatia, Romania, Slovakia, Italy and Poland. The name of the project was Many Languages of Journalism (MaLaJo).

The project was organized by young people with an idea and experience in non-formal education. They were inspired by their friend from Italy who in a previous project managed to learn Polish very fast. They were impressed by his achievement and they thought that it would be interesting to gather people from different countries and create an interactive framework, do they could learn different languages in the same casual way their Italian friend did. They said that, regarding the topic of the project, they decided to combine journalism and languages because different forms of journalism, like videos, columns and interviews can be very useful when someone has to express or say something in a different language. Their purpose was to encourage all the participants to free themselves of all their insecurities, while staying open to propositions coming from the participants. - We are so happy because the people are so involved, and the project is working very well.

Participants were very different, from people who have already been on few projects to people who have never participated in one, from people who just finished high schools to people who finished their studies. While some of them had mixed feelings at the beginning and they didn't know if their expectations will be fulfilled, in the end they all agreed that they would participate in another projects. Their motivation and goals were different, some of them wanted to learn new languages, some wanted to meet new people, and some of them wanted to incorporate what they learned in their professional career. As for the fear of the unknown local participants were less afraid to come, while participants from other countries

felt insecure because they didn't know what to expect. The organizers prepared a lot of diversified activities, taking into consideration opinions of the participants. The most popular activities were: the speaker competition, where they had to write speeches in their national languages, and then present it in a non-native language. Laura (Romania) - I liked this activity because it made me get out of my comfort zone which is Latin languages as I had to read a speech in Polish. Others enjoyed writing articles in English and translating them into their native languages because they realized that the meaning of the text changes from language to language, and

they had to find the best way to express the same idea.

Young people of the 21st century have many opportunities to broaden their horizons and they can do it through formal as well as non-formal education. And it is up to them to choose the path that they want to follow, and make the best of it.

*Karla Matulina
Claudia-Ionela Ciausiu
Kludia Brázdilová
Anna Sienkiewicz
Ivana Čanadija
Juan Martín Aguilera Martín
Salvatore Giannuzzi*

MaLaJo - POLAND Zakopane 2016

Experimentând multiculturalitatea prin intermediul jurnalismului

În era globalizării și a multiculturalismului, tinerii au diverse oportunități de a se dezvolta prin participarea în proiecte internaționale, care se bazează pe mijloace non-formale de a învăța. Un astfel de proiect s-a desfășurat în Zakopane, Polonia, între 22-31 iulie și a reunit 36 de participanți din 6 țări: Spania, Croația, România, Slovacia, Polonia și Italia. Proiectul s-a intitulat „Multe limbi ale jurnalismului”.

Proiectul a fost organizat de tineri cu idei inovative și experiență în domeniul educației non-formale. Aceștia au fost inspirați de implicarea într-un astfel de proiect, în timpul căruia unul dintre participanți, italian de origine, a reușit să învețe limba poloneză într-un timp foarte scurt. Fiind impresionați de reușita prietenului lor, au hotărât că ar fi o experiență interesantă să aducă la un loc tineri din țări diferite și să creeze un mediu de învățare interactiv, astfel încât aceștia să învețe limbi străine într-o atmosferă prietenoasă, precum amicul lor din Italia. De asemenea, au afirmat că, în ceea ce privește subiectul proiectului, au decis să îmbine aspecte legate de jurnalism și de limbile străine deoarece a deține cunoștințe despre formele diferite ale jurnalismului poate constitui un avantaj pentru o persoană care dorește să se exprime într-o limbă străină. Scopul organizatorilor a fost acela de a încuraja participanții să se elibereze de complexe, dar în același timp să rămână deschiși către propunerile organizatorilor în ceea ce privește activitățile desfășurate. „Suntem foarte mulțumiți deoarece participanții au fost foarte implicați și proiectul s-a desfășurat ca pe roate”.

Proiectul a constituit un mozaic de personalități, de la tineri cu o vastă experiență în domeniul proiectelor internaționale la tineri pentru care proiectul din Zakopane a constituit o noutate, de la tineri liceeni la absolvenți de studii universitare. Deși, sentimentele unora dintre ei cu privire la participarea în acest proiect au fost dintre cele mai diverse la început, pornind de la teama că așteptările nu vor fi îndeplinite, la finalul proiectului cu toții și-au

exprimat dorința de a lua parte din nou la un proiect internațional.

Motivația și obiectivele acestora au fost diferite, întrucât unii dintre ei și-au dorit să învețe limbi noi, unii și-au dorit să cunoască mai bine alte culturi, în timp ce alții au avut ca obiectiv acumularea de cunoștințe pe care să le aplice în carierele lor viitoare. Cât despre frica de necunoscut, participanții locali au avut mai puține emoții în legătură cu participarea în acest proiect decât participanții din celelalte țări, aceștia din urmă neștiind că îi așteaptă la sosire.

Organizatorii au pregătit diferite activități, luând în considerare opiniile participanților. Cele mai populare dintre acestea au fost competiția discursurilor, constând în redactarea unui discurs în limba națională, iar apoi prezentarea acestuia în una din celelalte 5 limbi străine ramase. Laura din România a relatat: „Mi-a plăcut această activitate deoarece m-a făcut să-mi părăsesc zona de confort, respectiv limbile latine,

a trebuit să citesc un discurs în limba poloneză”. Alți participanți au fost atrași de redactarea articolelor în limba engleză și traducerea acestora în limba națională, așa au descoperit faptul că înțelesul unui text se poate schimba de la o limbă la alta, provocarea constând în găsirea unei forme de exprimare astfel încât ideea inițială să rămână neschimbată.

Tinerii acestui secol se bucură de o multitudine de oportunități pentru a-și extinde orizonturile, atât prin intermediul educației formale, cât și prin intermediul celei non-formale. Rămâne la latitudinea acestora să aleagă calea pe care își doresc să o urmeze și să o valorifice la maximum.

*Karla Matulina
Claudia-Ionela Ciausiu
Kludia Brázdilová
Anna Sienkiewicz
Ivana Čanadija
Juan Martín Aguilera Martín
Salvatore Giannuzzi*

MaLaJo - POLAND Zakopane 2016

The magic of a team

36 people from 6 countries met in Zakopane, an ideal environment for learning. We all came here prepared to have our expectations met. From learning a foreign language to learn what non-formal education is, from discovering new things to sit all day at a boring presentation – we all had a different idea about this expedition. Some of us had previous experience in other projects, some of us were involved for the first time in an international exchange, but we all came with an open heart and thinking out of the box.

On the first day, along five other compatriots we were asked to talk about rules and expectations. When we talk about rules, think about flexibility that was only limited by our creativity, think about very few frames - because we, everyone of us, are creating this project. We had together come upon the point where lines should be drawn. We were here to learn while having fun, but respecting others' boundaries and time during the activities. We had to mix with the other teams to get out of the comfort zone and to meet new people. "I had to try to accept everyone" said Claudia (Italy). Different backgrounds, cultures and language barriers didn't stop us to come together as a team from the very first hours of our arrival in Zakopane.

Each morning started with an energizer - an exercise made to wake us up, smile and learn something new all together. We were "playing" in an environment that made us feel safe from the beginning and we were starting to feel like part of the team quite rapidly. Ania (Poland) told us „I never felt the impressions of the first day". The „stage" of the project is a cottage and it's garden – our symbol of land unity – a place to share our opinions - our safe place away from home! In this little "locus amoenus" any fears we were facing like public speaking, difficulty on communication with the others and closing in national groups, as well as cultural shock could be easily overcome with smiling, encouragement between each other to leave our comfort zones.

Our expectations from home were adapted to the new team building. One of us wanted to see Morskie Oko and the group voted to go on the trip, so the organisers arranged the schedule and moved things around to make it happen. Ola, leader of Polish team said: "It is about showing people possibilities

that they have inside of them, but they are not aware of". On the road to the top lake, we had the best team building ever - we were smiling, the group adapt to the slowest climber. Serena (Italy) was out of her comfort zone and the whole team gathered around her. "I was very happy because they were very kind to me" Serena said to us, "and they helped me when I was losing my motivation and my determination. I'll be always thankful for this". The debriefing of that day was full of emotions and talks about the amazing panorama, as well as the strengths and the team cooperation during the trip.

The proposal from the organisers to have a secret friend and take care of him/her for the whole project was outstanding. This made us learn how to interact with unknown person and think about him/her throughout the day. The main thought was giving a little gift that would make somebody's day better – like a chocolate or a small motivation line on a post-it. "When you see the envelope full is like...wow...surprise!" says Ján (Slovakia) "and when my secret friend is happy it also makes me happy!"

We asked the coordinator of the project, Marcin, why is team work important for him and why the project had as a main point at the beginning to make a strong group that works as a whole since they were people with different grounds and different expectations. "Because I am an individualist," Marcin said, "and because after few years of focusing on working alone, I found out that I can not make it all by myself – so it is better to divide tasks and to find some solutions in a team, even if at the beginning it is harder. And even if we are arguing it is more effective and you gain something for yourself, but as well for the team".

"We are united, being united is the

best thing in this project" said Juan (Spain). Common goal is important, to respect each other's opinion and to be able to give the best from you and be aware that all the team members are equal. Working in a team means to open yourself to others, to learn how to listen and not put labels and through this to find your own values and your own potential: this is what happened in Zakopane.

Paula Vera Cerezo
Ana-Maria Marin
Karla Matulina
Ángel Mateo Reina
Milan Cák
Ivana Šestan
Nicolò Beda Zantomio

Magia unei echipe

36 de oameni din 6 țări s-au adunat în Zakopane, un loc potrivit pentru învățare. Toți am venit aici pregătiți pentru a avea așteptările îndeplinite. De la a învăța o limbă străină la a afla ce înseamnă educația non formală, de la a descoperi lucruri noi la a sta toată ziua asistând la o prezentare plictisitoare - cu toții aveam idei diferite despre ce va însemna aceasta expediție. Unii dintre noi aveau experiență cu proiecte, alții erau pentru prima oară la un proiect ce privește schimbul internațional, dar cu toți am venit cu inima deschisă și gândind în afara cutiei.

În prima zi, alături de alți 5 compatrioți am fost rugați să vorbim despre reguli și așteptări. Când discutăm despre reguli, gândeste-te la flexibilitatea limitată doar de propria creativitate, gândeste-te la câteva cadre - pentru că noi, iecare în parte, dezvoltăm acest proiect. Am ajuns împreună la limita unde se trage linie. Eram aici pentru a învăța în timp ce ne distrăm, dar respectând granițele și timpul celorlalți pe parcursul activităților. A trebuit să ne amestecăm cu celelalte echipe, să ieșim din zona de confort și să cunoaștem oameni noi. „A trebuit să încerc să accept pe fiecare”, ne-a spus Claudia (Italia). Experiențele și culturile diferite, sau barierele lingvistice nu ne-au împiedicat să nformăm o echipă încă de la primele ore petrecute în Zakopane.

Fiecare dimineața începea cu un energizer - un exercițiu făcut să ne trezească, să ne facă să zâmbim și împreună să învățăm ceva nou. Ne „jucam” într-un mediu care ne

făcea să ne simțim în siguranță încă din debutul zilei și că suntem parte a echipei, într-un ritm rapid. Ania (Polonia) ne-a spus: „Nu am simțit nici o clipă presiunea primei zile”. „Scena” proiectului este o casuță și grădina ei - simbolul unității noastre - un loc unde să ne împărtășim opiniile - locul nostru sigur departe de casă. În acest mic „locus amoenus” orice frică am fi avut în ceea ce privește vorbitul în public, dificultăți în comunicarea cu alții, formarea de biserițe, sau șocul cultural puteau foarte ușor trecute cu vederea prin zâmbete, încurajări din partea grupului la părăsirea zonei de confort.

Așteptările avute la plecarea de acasă au fost adaptate în fața echipei noi formate. Unul dintre noi a vrut să vadă Morskie Oko și grupul a votat să se facă în echipă. Ola, liderul echipei poloneze ne-a spus: „Este vorba despre a le arăta oamenilor capacități care există în interiorul lor, dar de care ei nu sunt conștienți”. În drum spre lacul din vârful muntelui, am avut parte de cea mai bună experiență de consolidare a echipei - zâmbeam, grupul s-a adaptat la cel mai lent cățărător. Serena (Italia) a ieșit din zona ei de confort și grupul a strâns rândurile în jurul ei. „Am fost foarte fericită pentru că au fost foarte drăguți cu mine”, ne-a declarat Serena „și m-au ajutat atunci când eram pe cale să îmi pierd motivarea și determinarea. Voi fi mereu recunoscătoare pentru asta”. Debriefing-ul acelei zile a fost plin de emoții și discuții despre panorama superbă, precum și despre punctele forte și cooperarea echipei pe întreaga durată a excursiei.

Propunerea organizatorilor de a avea un prieten secret și de a avea grijă de el/ea pe toată perioada proiectului a fost extraordinară. Acest lucru ne-a făcut să învățăm cum să interacționăm cu o persoană despre care nu știam nimic și să ne gândim la el/ea pe durata zilei. Ideea principală era de a oferi un

mic cadou care îi va face cuiva ziua mai bună - cum ar fi o ciocolată sau câteva rânduri despre inspirație scrise pe un post-it. „Când vezi plicul plin este...ce tare...o surpriză!”, ne spune Ján (Slovakia) „și când văd că am un prieten secret fericit mă face și pe mine să fiu la fel!”

L-am întrebat pe coordonatorul proiectului, Marcin, de ce este important pentru el lucrul în echipă și de ce primul lucru pe care proiectul l-a avut în vedere a fost sudarea unui grup puternic care lucrează ca un întreg din moment ce acesta era format din oameni cu experiențe și așteptări diferite. "Pentru că sunt individualist," ne-a declarat Marcin „și după ce ani întregi m-am concentrat pe a lucra solitar, am realizat că nu le pot face pe toate singur - așa că e mai bine să împarți sarcinile și să găsești soluții în echipă, chiar dacă la început poate fi mai dificil. Chiar dacă ne certăm, este mult mai eficient și câștigi ceva pentru tine, dar și pentru echipă”.

„Suntem uniți, și a fi uniți este cel mai frumos lucru al acestui proiect” ne-a spus Juan (Spania). Ţelul comun este important, respectul pe care îl avem unii față de alții, faptul că putem să dăm ce-i mai bun în noi și să ne amintim în permanență că toți membrii echipei sunt egali. A lucra în echipă înseamnă să fii deschis cu ceilalți, să înveți să ascuți și să nu etichetezi și printre toate acestea să îți găsești valorile și potențialul: asta este ceea ce s-a întâmplat în Zakopane.

Paula Vera Cerezo
Ana-Maria Marin
Karla Matulina
Ángel Mateo Reina
Milan Cák
Ivana Šestan
Nicolò Beda Zantomio

Wake up! Times have changed

It's Monday and the alarm clock goes off. It's way too early and you struggle to open your eyes. But you have no choice. It's a school day. You stumble out of the bed and onto the street. What a wonderful beginning of the day! You can't tell if you are going to classes or on an assembly line. Teachers mistake your brain for processed meat and they push their fingers inside, trying to impress "2+2=5", but for you it always be four, mostly because you're not even paying attention.

It's still Monday and you wake up at a reasonable time. It was just a nightmare, fortunately. Breakfast is until ten, so you still have time. The sun is shining, birds are singing, THAT'S an amazing day! You're learning something you are interested in, with diverse people motivated to participate. Nobody forces you to come, but you choose to, because you see this as an opportunity.

These are the experiences of the two competing paradigms in today's education systems, one which has been around since the 19th century and is based on the industrial mode of production, and the other, which is both new and based on actual human experiences with learning. You can probably guess which is which.

Despite the fact that even just by observing children learning to walk, talk and go potty, it is clear that the human capacity for learning is best utilized and developed in non-formal environments, mostly due to the inertia of educators, the formal approach is used universally in all areas of education.

In non-formal education on the other hand it is up to you to decide the way you want to learn, live and spend your time. No one tries to change your ideas forcefully, you just share them with others, so we all can learn from each other and

develop together. We can grow up as people through developing empathy, knowledge and mutual understanding. In non-formal education, as opposed to formal education, you are encouraged to cooperate and personal responsibility for one's own learning is achieved through making the learning process an entirely individual experience, and not a standardized production process. Non-formal education can be the best way for learning self-discipline, as it is necessary for the learning process, whereas discipline through punishments from educators in formal systems discourage this type of responsible behavior.

Even in traditionally formal systems, skills such as mathematics can be learned through exercises in which the non-formal approach works better, that is, participants learn more easily when discussing tasks between themselves and choosing tasks based on what interests them and what they find difficult, as well as their personal goals.

Tomorrow is Tuesday. You hope you won't have a headache after Spanish cultural evening. You're not done with the learning, and you never will be. You have to be ready to learn not only what you came here to learn, but also about the cultures of other participants. You have to learn how they walk, talk and go party. And you want to. And you will, despite not having homework, fixed tasks or exercises – life is one long learning process.

*Juan Martín Aguilera Martín
Claudia Mantini
Dajan Plačković
Štefan Štec*

Trezește-te! Timpurile s-au schimbat

E luni și alarma de la ceas pornește. E mult prea de dimineață și abia reușești să îți deschizi ochii. Dar nu ai de ales. E o zi de școală. Te ridici din pat și mergi pe stradă. Ce început minunat pentru o dimineață! Nu reușești să îți dai seama dacă mergi la școală sau la o fabrică. Profesorii consideră creierul tău drept carne de procesat și îți presează degetele pe el, încercând să imprime 2+2=5, dar pentru tine va fi mereu patru, în mare pentru că nu le acorzi suficientă atenție.

E tot luni și tu te trezești la o oră rezonabilă. A fost doar un coșmar, din fericire. Micul dejun durează până la zece, așa că încă ai timp. Soarele strălucește, păsările cântă, ASTA e o zi minunată! Înveți ceva ce te interesează, cu oameni diferiți, motivați să participe. Nimeni nu te forțează să participi, dar e alegerea ta, deoarece vezi asta ca pe o oportunitate.

Acestea sunt impresiile celor două paradigme aflate în competiție în sistemul educațional din zilele noastre, una care a fost îndeaproape încă din secolul 19 și bazată pe modelul industrial de producție, și celălaltă, care e nouă și bazată pe reala experiență umană în învățare. Probabil că reușești să îți dai seama singur care e care.

Doar observând copiii învățând să meargă, să vorbească sau să folosească olița, e clar că această capacitate umană pentru învățare e cel mai bine folosită și dezvoltată în contexte non-formale. În ciuda acestui fapt, în mare datorită inerției educatorilor, abordarea formală e universal folosită în toate arile educaționale.

În educația non-formală, pe de altă parte, e responsabilitatea ta să decizi modul în care vrei să înveți, să trăiești și să îți petreci timpul. Nimeni nu încearcă să îți impună unele idei cu forța, ci tu pur și simplu împărtășești cu ceilalți, astfel încât toți învață unii de la alții și cresc împreună. Putem crește ca oameni dezvoltând empatie, cunoaștere și înțelegere reciprocă. În educația non-formală, spre deosebire de

educația formală, ești încurajat să cooperezi iar responsabilitatea personală pentru învățare e obținută prin crearea unui context de învățare individual, nu printr-un proces standardizat. Educația non-formală poate fi cel mai bun exemplu de a fi responsabil de propria învățare, așa cum e și necesar defapt, în timp ce disciplina obținută prin folosirea pedepselor în educația formală descurajează acest tip responsabilitate.

Chiar și în sistemul tradițional formal, abilități ca matematica pot fi învățate prin exerciții non-formale, care pot asimilate chiar mai bine astfel, ceea ce înseamnă că participanții învață mai ușor când discută sarcinile între ei, când aleg sarcini bazate pe interesele proprii și bazate pe ceea ce consideră ei dificil, precum și acele sarcini în acord cu propriile scopuri.

Măine e marți. Speri că nu o să ai o durere de cap în urma serii culturale spaniole. Nu ai terminat cu

învățarea și nu vei termina niciodată. Trebuie să fii pregătit să înveți nu doar acele lucruri pentru care ești pregătit să le înveți, ci de asemenea, și despre alte culturi și participanți. Trebuie să înveți și cum merg, cum vorbesc și cum petrec. Și vrei asta. Și vei face asta, chiar dacă nu o să ai teme de casă, sarcini clare și fixe sau exerciții – viața e un proces lung de învățare.

*Juan Martín Aguilera Martín
Claudia Mantini
Dajan Plačković
Štefan Štec*

Unforgettable adventure

Erasmus+ projects are getting more popular by every day - that's a fact. Well, facts are good and we all love them, but we always like to check out on some of them. Be it for the sake of real verification of what was said, to learn something new or simply to have some fun – it's who we are. So, to do the "verification", we embarked on a journey to the beautiful mountain countryside of Zakopane, Poland during the warm summer days of July, 2016. It was, before we got to know anything else, a chance to at least attenuate the feeling of heat and constant sweating we were encountering in our countries/cities. And it really worked! But hey, believe it or not, enjoying the weather was the last on our list (also, let it be known, it was a bit rainy!) because the activities we passed through and the people we got to know "rented" our attention for a whole 10 days which challenged us, expanded our knowledges and perspectives to, in the end, motivate us to write this reportage.

One place, 6 countries (Poland, Slovakia, Croatia, Italy, Romania, Spain), 10 days, 36 people. The Polish Tatra mountains are a really nice place to see (fact checked and confirmed by millions!) but, in the same time, they represent a perfect location for these types of projects which are based on teamwork, mutual help and understanding while sometimes having to leave the comfort zone. You live in the same cottage/inn/hotel during the whole project with all the participants, you dine together, you use foreign languages in every kind of situation and you are in a position in which you can act, grow and mature. The participants are frequently young, ambitious people who have one sole goal – TO LEARN. And learning is one of the foundations of Erasmus+ projects so we could say that we've got a pretty good combination here.

But let's get a bit more detailed, shall we? Our hotel (which is called "Willa Józef") is located in the already mentioned Tatra mountains in the city of Zakopane. A really nice place, it had good, clean rooms (even equipped with a TV!) which varied from 2 to 4-bed ones.

Immediately upon our arrival we experienced the touch of Erasmus+ on our newbie skins by being assigned a task of sharing a room with a person we just met in the bus who was, at the same time, from a foreign country. Through this, we are sure, the comfort zones of some of the participants had been breached. With that being done, the rooms being found and taken, the project could start. Our "workplace" was situated a couple of meters from the hotel, in a typical Polish mountain wooden cottage which, we admit, will be deeply missed. It was a place of hard work before anything else; we passed through innumerable workshops, took part in a bunch of activities, had some unforgettable energizers (and, when it was needed, punishments), learned a lot of new ways of expressing and taking a stand for ourselves and got to meet people with different perspectives, histories and knowledges.

How the project was born

To find out how this project was created, we talked with the "brains" of the association that brought us here, Marcin and Ola from the

European Center for Youth Initiatives. According to them, planning this project was a very long process. Marcin wrote down the first ideas in August 2015 and then, every time some new things came into their minds, they put them on paper. The deadline was on February 2016, but actually it all started during one of their projects, when a participant from Italy also spoke Polish. He gave them the idea of maybe making a project with languages and letting the people learn them. Later, they added journalism to this idea to make it more interesting. Their goal was to promote non-formal education and Erasmus+ possibilities.

Marcin told us about the problems of non-formal education and why they decided to start this project: "I was posting about this everywhere and talking with student committees at the universities to let students know about the possibilities, but some people were still surprised that they exist". According to Ola, people weren't trusting them, so they came up with something that is not actually made by them, but by the participants of the project. That

O aventură de neuitat

Proiectele Erasmus+ devin din ce în ce mai populare pe zi ce trece – acesta este un fapt. Ei bine, realitatea arată bine și ne place, însă adevărul este că trebuie să verificăm unele fapte. Fie numai pentru plăcerea de a verifica, ori pentru a învăța ceva sau numai pentru a ne distra, este ceea ce facem. Așadar, pentru a verifica acest lucru pe cont propriu, ne-am imbarcat într-o călătorie către minunată zonă montană a orașului Zakopane, din Polonia, pe durata zilelor călduroase de vară ale lui iulie 2016. A fost, înainte să cunoaștem orice altceva, o șansă să atenționăm senzația de căldură și umezeală din țările și orașele noastre natale. Și a funcționat, într-adevăr! Dar, hei, crezi sau nu, să ne bucurăm de vreme a fost ultimul lucru de pe lista noastră (de asemenea, ca să se știe, a plouat puțin), deoarece activitățile prin care am trecut și oamenii pe care i-am cunoscut ne-au captat atenția pentru 10 zile întregi și ne-au provocat, ne-au extins cunoștințele și perspectivele, de asemenea, pentru a ne motiva să scriem acest reportaj.

Un loc, 6 țări (Polonia, Slovacia, Croația, Italia, România și Spania), 10 zile, 36 de oameni. Munții Tatra din Polonia sunt un loc minunat de vizitat (fapt verificat și confirmat de milioane de oameni!), dar, în același timp, reprezintă o locație perfectă pentru astfel de proiecte bazate pe muncă în echipă, ajutor reciproc și înțelegere reciprocă, în timp ce, în același timp, trebuie să îți părăsești zona de confort. Trăiești în aceeași pensiune pe durata întregului proiect, împreună cu toți participanții, mâncați împreună, folosiți limbi străine în orice fel de situație și ești într-o poziție în care acționezi, crești și te maturizezi. Participanții sunt de obicei tineri și ambițioși și au un singur țel: de a ÎNVĂȚA! Și învățatul este una dintre fundațiile programului Erasmus+, deci putem spune că avem o combinație destul de bună în această situație.

Dar să intrăm în detalii, nu? Hotelul nostru (numit Willa Józef), este localizat în munții Tatra, pe care deja i-am menționat, în orașul Zakopane. Un loc într-adevăr plăcut, cu camere curate (echipate și cu televizor!), camere având între 2 și 4 paturi.

Imediat după sosire am experimentat pe pielea noastră de începători atingerea Erasmus+, fiind însărcinați să împărțim camera cu o persoană pe care abia am cunoscut-o, o persoană dintr-o țară străină. Prin aceasta, dințem siguri, zonele de confort ale participanților au fost depășite. Ulterior, după ce ne-am găsit și însușit camerele, proiectul a putut începe. „Locul nostru de muncă” era situat la câțiva metri de hotel, într-o cabană mică de munte tipic poloneză, de care, recunoaștem, ne va fi dor. A fost un loc unde, înainte de orice altceva, multă muncă a fost depusă; am trecut prin numeroase workshopuri, am luat parte în nenumărate activități, am avut câteva (activități) energizante de neuitat (și, când a fost nevoie, pedepse), am învățat multe în moduri noi de a ne exprima și a lua atitudine pentru noi înșine și, de asemenea, am avut oportunitatea de a cunoaște oameni noi cu perspective, istorii și cunoștințe diferite.

Cum s-a născut proiectul

Pentru a afla cum a fost creat acest proiect, i-am întrebat pe „creierii” asociației care ne-a adus aici, Marcin și Ola, de la Centrul European de Inițiative pentru Tineri. Potrivit lor, planuirea acestui proiect a reprezentat un proces foarte lung. Marcin a scris primele idei în august 2015 și apoi, de fiecare dată când ceva nou le venea în minte, îl puneau pe hârtie. Termenul limită a fost februarie 2016, dar de fapt totul a început în timpul unuia dintre proiectele lor, când un participant din Italia vorbea, de asemenea, poloneză. El le-a dat ideea să facă poate un proiect cu limbi străine pentru a lăsa și alți oameni să le învețe. Ulterior, ei au adăugat jurnalismul pentru a face această idee mai interesantă. Scopul lor era să promoveze educația non-formală și posibilitățile Erasmus+.

Marcin ne-a povestit despre problemele educației non-formale și de ce au decis să demareze acest proiect: „Postam despre asta peste tot și vorbeam cu comitetele studențești din universități pentru a-i informa pe studenți despre posibilități, dar câțiva oameni erau încă surprinși că acestea există”. Potrivit Olei, oamenii nu aveau încredere în

way, people believed in this project more, because the story was not being told by the organizers, but by the participants themselves, by those who were part of a team with one great result.

That result is a final brochure, which gathers the work of the participants from all 6 countries. Shaped in versions translated in all six languages, in order to promote it in every participant country, the brochure has the aim to clarify what was the project about, what non-formal education is, how to use non-formal education and what kind of possibilities exist through it.

Biggest challenges

When gathering 36 different people from 6 countries for only 10 days, problems can appear. But MaLaJo was an exception, according to the organizers. The most important challenge for them was the integration of the participants, but the participants solved that themselves. After only two days of the project, they were integrated and were working together, being involved, even without the implication of Marcin and Ola, nobody was feeling bad in the company of another and they were a real team, not only a group. "We had the impression that they knew each other before, even though before they only had contact through Facebook", Marcin told us.

What did the participants think

We asked some participants what did they think about this project.

Dajan, one of the participants, said that for him the experience of Erasmus+ has been really satisfactory and he liked it because he could learn more about non-formal education, he had had the opportunity to know more about new languages or improve them in a "no stress" way, but also find out about new cultures and countries. Alexandra told us that the project is so well organized but she would have liked to have more free time and longer breaks. Blanka said that she would obviously like to do another Erasmus+ and other participants are preparing other Erasmus+ projects right now. "This was the best experience in my life. I learned a lot from this, I learned that I can do much more, I can be who I want to be", Serena told us. Claudia, a law student, said she learned a lot about journalism, she got to know people from other countries and made new friends. For Paula, all activities were really well prepared. "I really like this environment and my expectations have been met", she told us.

Results

According to Ola, the biggest result was that everybody worked and they were happy to do it. "I was impressed that nobody gave up,

nobody said that they are not going to do something, because they are not able or because they don't want to do it, everybody worked as a big team. For us it is the best result, because people are growing and developing.

The goals were the exchange of languages, ideas, knowing cultures, building a team and, as organizers said, some of them were already reached and some are on the best road. According to Marcin and Ola, the biggest goal that they reached is that they showed people that they can do anything they want, that they should believed in themselves more. That wasn't the official goal, but it's much more satisfying.

All in all, MaLaJo's most important result are the learning outcomes. It's about what people gain for themselves: changing their attitude, being more open, being more able to do something and getting experience.

*Bartłomiej Zając
Igor Pekija
Sofia Bisoffi
Ján Šebo*

*Alexandra-Elena Deacu
Antonia Rocío Moreno Marmolejo*

ei, așa că au venit cu ceva care nu este de fapt făcut de ei, ci de către participanții din proiect. Astfel, oamenii credeau în acest proiect mai mult, deoarece povestea nu era spusă de organizatori, ci chiar de participanții, de cei care erau parte dintr-o echipă cu un rezultat măreț.

Acest rezultat este o broșură finală, care adună munca participanților din toate cele 6 țări. Modelată în versiuni, traduse în toate cele șase limbi, pentru a promova materialul în fiecare țară participantă, broșura are scopul de a clarifica despre ce era vorba în proiect, ce este educația non-formală, cum să folosim educația non-formală și ce tip de posibilități există prin intermediul ei.

Cele mai mari provocări

Când aduni 36 de oameni diferiți din 6 țări pentru 10 zile, probleme pot apărea. Dar MaLaJo a fost o excepție, potrivit organizatorilor. Cea mai importantă provocare pentru ei a fost integrarea participanților, dar participanții au rezolvat asta pe cont propriu. După numai două zile de proiect, erau integrați și munceau împreună, fiind implicați, chiar și fără ajutorul lui Marcin și Ola, nimeni nu se simțea rău în compania altcuiva și erau o adevărată echipă, nu doar un grup. "Am avut impresia că se cunosc între ei dinainte, chiar dacă nu mai avuseseră contact decât prin intermediul Facebook", ne-a spus Marcin.

Ce cred participanții

I-am întrebat pe participanți ce cred despre acest proiect.

Dajan ne-a spus că, pentru el, experiența Erasmus+ a fost într-adevăr satisfăcătoare și a putut învăța mai multe despre educație non-formală, a avut oportunitatea să afle mai multe despre noi limbi străine și să le îmbunătățească într-un mod „nestresant”, dar și să afle, de asemenea, despre culturi noi și despre țări.

Alexandra ne-a spus că proiectul este bine organizat, dar i-ar fi plăcut să aibă mai mult timp liber și pauze mai lungi.

Blanka ne-a spus că ar participa cu siguranță într-un nou program Erasmus+, iar alți participanți pregătesc deja proiecte Erasmus+.

„Aceasta a fost cea mai bună experiență din viața mea”, ne-a povestit Serena. Claudia, studentă la drept, ne-a mărturisit că a învățat despre jurnalism, a cunoscut oameni din alte țări și, și-a făcut noi prieteni.

Pentru Paula, toate activitățile au fost bine pregătite. „Îmi place foarte mult acest mediu și așteptările mele au fost îndeplinite”, ne-a spus ea.

Rezultate

Potrivit Olei, cel mai mare rezultat a fost că toată lumea a muncit și toți erau fericiți să o facă. „Am

fost impresionată că nimeni nu a renunțat, nimeni nu a spus că nu au de gând să facă ceva pentru că nu sunt capabili sau pentru că nu vor, toată lumea a muncit precum o mare echipă. Pentru noi este cel mai important rezultat pentru că oamenii cresc și se dezvoltă.

Țelurile au fost schimbul de limbi străine, de idei, cunoașterea culturilor, construirea unei echipe și, precum organizatorii ne-au spus, cel mai important țel pe care l-au atins este acela de a le arăta oamenilor că fiecare poate face orice dorrește, că fiecare trebuie să creadă în sine însuși mai mult. Acesta nu a fost scopul inițial, dar este mult mai satisfăcător.

În concluzie, cel mai important rezultat al MaLaJo este învățarea. Este ceea ce oamenii câștigă pentru sine însuși: își schimbă atitudinea, sunt mai deschiși, sunt mai capabili să facă ceva și câștigă experiență.

*Bartłomiej Zając
Igor Pekija
Sofia Bisoffi
Ján Šebo
Alexandra-Elena Deacu
Antonia Rocío Moreno Marmolejo*

MaLaJo - POLAND Zakopane 2016

MaLaJo - POLAND Zakopane 2016

Different perspectives of Non-formal education

Education needs a change. Non-formal way is the solution. It is not for everyone, because it can be both - fun and challenge. It is based on good will and voluntary, so nobody is forced to be active in participation. There is no limit on what you can do: everything is up to you.

There are a lot of meanings and definitions of non-formal education. The best way to describe it is to picture a family portrait. Each family is proud of their portrait. They live together everyday, exchange ideas, share experience. With that they always end up learning something new. This is a best way to grow up together. And growing up together is what non-formal education is all about.

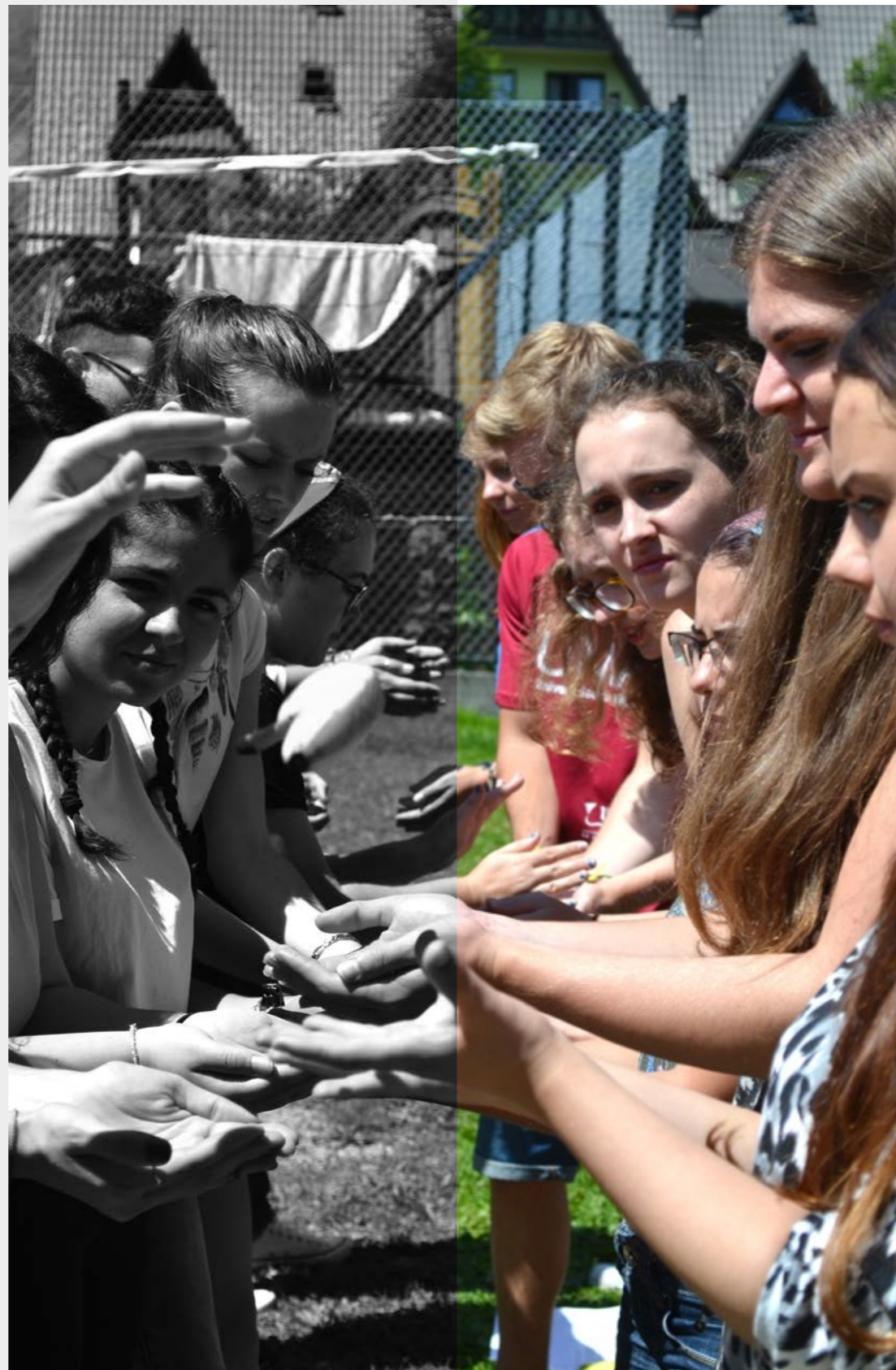
Imagination, creativity, respect, tolerance, freedom of expression and thinking out of the box are all ingredients of this marble cake. Cake which gives us new friends, new skills or a lot of useful and amazing experience. This may happen within Erasmus+ projects which are focused mainly on intercultural exchange, learning new languages and foreign cultures. This type of project attracts great number of the Youth and the number is getting increasingly bigger.

For someone who has never participated in this kind of projects, the first touch can be a shock. However, a positive one. Being in an intercultural environment for a certain time is not a daily routine, but everyone can be involved in outstanding and unforgettable experience. On this type of projects, you choose to live, to spend time and have fun together with people from different cultures, who often become friends for life. To start this kind of experience, someone has to have will to challenge himself. And challenging yourself everyday is the best way to improve your skills and attitudes. New people need the experience and help from someone who has experienced this alternative kind of education and fortunately there are always these types of persons.

First project is always a big challenge, but as time goes on, we extend our comfort zone and it is getting easier. Paradoxically, throughout the year, when you feel stress in your daily life, you miss so much this kind of lifestyle. You even can get an addiction to Erasmus+. This type of project is a good preparation to live and study abroad for a semester or even more. In addition, this way of living in intercultural environment is a proper way to learn how to co-operate, be flexible and responsible in the long run when, hopefully, we will work in international group of people. Team working is essentially required in this increasingly globalizing world.

To sum up, every knowledge is useful, but not every way of gaining is effective. The same story is with a non-formal education. It can be used in various situations, but it still not proper for everyone. It demands going out of comfort zone, but if somebody does it, he can enrich his personality and background. That's why we strongly recommend this unique opportunity to fully experience multicultural world to everybody who has ever wanted to work on himself and improve his assertiveness.

*Bartłomiej Zając
Nicolò Beda Zantomio
Igor Pekija
Jesús Carlos Hernando Pérez
Milan Cák*

Perspective diferite asupra educației non-formale

Educația are nevoie de o schimbare. Non-formalul este o soluție. Poate fi în egală măsură, distractiv și provocator – deci nu este pentru oricine. Se bazează pe bună-credință și voluntariat, așa încât nimeni nu poate fi obligat să participe. Nu există limitări în ceea ce poți face: totul depinde de tine.

Sunt multe înțelesuri și definiții pentru educația non-formală. Cea mai bună cale de a descrie ceea ce înseamnă aceasta formă de educație este să ne imaginăm un portret de familie. Fiecare familie este mândră de el. Trăiesc împreună în fiecare zi, schimbă idei și împărtășesc experiențe. Prin acest lucru învață de fiecare dată ceva nou. Este cea mai bună modalitate de a crește împreună. Și despre asta este vorba în educația non-formală!

Imaginație, creativitate, respect, toleranță, libertatea de exprimare și gândirea în afara cutiei sunt parte dintre ingredientele acestui tort de marmură. Prăjitura care ne oferă prieteni și abilități noi pentru a le folosi, precum și experiențe extraordinare. Acest lucru se poate întâmpla în proiectele Erasmus+ care se concentrează în principal pe schimbul intercultural, învățarea de noi limbi și culturi străine. Acest tip de proiect atrage un număr mare de tineri în prezent și numărul acestora este în continuă creștere.

Pentru cineva care nu a participat niciodată la un astfel de gen de proiecte, prima întâlnire poate fi un șoc. Oricum, va fi unul pozitiv. Fiind parte dintr-un mediu intercultural pentru o perioadă de timp nu va deveni în nici un caz rutină, oricine se poate implica în experiențe de neuitat și fantastice. În tipul acesta de proiecte, trăiești, petreci timp și te distrezi alături de oameni din culturi diferite, care de cele mai multe ori îți devin prieteni pentru toată viața. Pentru a începe o astfel de experiență, cineva trebuie să fie pregătit pentru auto-provocare. Și, autoprovocarea zilnică este cea mai bună metodă de a îți îmbunătăți abilitățile și atitudinea. Oamenii

noi au nevoie de informații și ajutor de la cineva care a experimentat această metodă de educație alternativă și, din fericire în acest mediu dai mereu peste astfel de persoane.

Primul proiect este întodeauna cel mai provocator, dar timpul zboară, ne extindem granițele zonei de confort și devine un pic mai ușor. Paradoxal, pe parcursul unui an, atunci când simți stresul vieții cotidiene, vei simți lipsa acestui stil de învățare. Poți chiar să capeți o îndepărtare pentru Erasmus+. Acest tip de proiect te pregătește pentru a locui și studia în străinătate pentru un semestru sau poate mai mult. Pe lângă aceasta, a trăi într-un mediu multicultural este cea mai potrivită metodă de a învăța despre cooperare, a fi flexibil și responsabil pe termen lung când, să sperăm, vom începe să lucrăm ca un grup internațional. Lucrul în echipă este o cerință esențială în această lume globalizată care crește în continuu.

În concluzie, orice cunoștință este folositoare, dar nu orice modalitate este efectivă în a o obține. Același lucru se poate spune și despre educația non-formală. Poate fi folositoare în diverse situații, dar nu este potrivită pentru oricine. E nevoie să părăsești zona de confort, și dacă cineva o face, îți poate îmbunătăți personalitatea și experiența. Acesta este motivul pentru care recomandăm cu tărie aceasta oportunitate unică de a experimenta din plin lumea multiculturală pentru oricine și-a dorit să lucreze la un mai bun sine și să își îmbunătățească asertivitatea.

*Bartłomiej Zając
Nicolò Beda Zantomio
Igor Pekija
Jesús Carlos Hernando Pérez
Milan Cák*

Dobro, bun, dobrze, dobre, bien, bene

How to bring six different countries together? An Erasmus+ project can make this possible. Thirty six participants, six from Poland, Croatia, Italy, Spain, Romania and the Slovak Republic each, have met in Zakopane to learn about languages and journalism in a non-formal way. In this project you can improve your creativity and skills. Non-formal education is a personal experience, in which you learn to be responsible for your own learning process and resource management. As Claudia from Romania puts it: You can acquire knowledge in a non-stressful environment, not worrying if you will be judged; the process of learning comes naturally and in an interactive way, so it's easier to remember and apply knowledge.

The project was started by Marcin Księżopolski and Aleksandra „Ola” Kruszewska, who were inspired by how fast an Italian can learn Polish. After spending only one week with a foreign exchange student from Italy who had never had experience with Polish and watching him acquire near fluency, Marcin decided to give others the opportunity to share and learn his language and culture in a similar way. „Initially, the project was all about languages, but after getting some input from Ola, we decided to add journalism to the mix,” says Marcin. Even though Marcin normally does this kind of project himself, this time it was not just a one man journey. Ola and Marcin worked together on logistics and schedule, but also integrated

their own individual ideas into one common final draft, with Marcin concentrating on the language related activities, and Ola on journalism. Even though there were initially difficulties, caused by an unpredicted change from the two originally planned projects, Marcin and Ola managed to integrate it into a single ten day adventure. The stress of the preparations did not promise a good outcome, but as Ola says: “It’s all about the people you meet. Everyone is so optimistic, involved, without everyone it does not work. Even though the outcome isn’t always as you expect it to be, it’s amazing! A perfect experience!” The success of the project can in part be attributed to the fact that participants took an active role even before the project began, being responsible for organizing workshops, cultural evening and even their own MaLaJo dictionary. However, the pre-project experience was not just a motivating precursor to the exchange. Many of them had reservations before coming. As Serena sums it up: “Honestly, I was a bit scared of leaving my country. I didn’t know what could happen during the project, but I learned that I can really do what I want to do and this helped me a lot to break my barriers and conquer my fears.”

The activities offered a chance for everyone to take an active part. As no two were similar, many participants had trouble deciding on a favorite. When we asked Ján from Slovakia about his favorite activity, his answer was simply: “Oh, boy! The one with the balloons. Really funny and afterwards we had a discussion and I really learned a lot.” For Karla from Croatia and Juan from Spain, the Trust Bridge activity empowered them the most, as it offered an opportunity to literally rely on each other’s abilities and strengths. Serena from Italy and Blanka from Poland really enjoyed the speaker competition, in which they had an opportunity to experience not only the wonderful sound of different languages, but also their tongue acrobatics. Even though some of the participants had never encountered journalism related topics before, the experience taught them how to cooperate, and it even changed some future plans. For example, the project inspired Serena to consider giving a chance to journalism in her studies, as a personal result of her experience.

Hearing all this, you might ask yourself: How is this learning? What purpose does it serve? As we talked

with the participants, all of them described the days spent in Zakopane as a special and educational experience that made them gain a different perspective and new knowledge. People from all over the Europe who normally would never meet, forming friendships and close ties through sharing experience. About the newly formed relationships, Serena tells us: “I love my feelings, my memories I have made here, they will certainly stay with me much longer than these few days.”

Regardless of the fact that the actual project is finished, participants still planned to play a little part in each other’s lives, despite the distance. As Marcin says: “All of the teams were really working and cooperating. Everyone’s involvement was really good. I can’t say anything bad about the project. If I could stay young forever, I would just do this to participate in that kind of projects.” Whether it was dobro, bun, dobrze, dobre, bien or bene, it was definitely a good experience.

*Samuel Bud
Laura Rueda Diez
Claudia Mantini
Dajan Plačković
Alexandra Průtková
Štefan Štec*

Dobro, bun, dobrze, dobre, bien, bene

Cum să aduci împreună șase țări diferite? O posibilitate este un proiect Erasmus+. Treizeci și șase participanți, câte șase tineri din Polonia, Croația, Italia, Spania, România și Slovacia s-au întâlnit în Zakopane pentru a învăța despre jurnalism și limbi străine într-o manieră non-formală. Educația non-formală este o experiență personală în care tu ești singurul responsabil de învățarea ta. Așa cum menționează și Claudia, din România: „Poți acumula cunoștințe într-un mediu de-stresant, fără să te îngrijorezi că vei fi judecat; procesul învățării vine natural, într-un mod interactiv, așa că e mai ușor să îți amintești și să aplici cunoștințele dobândite.”

Proiectul a fost inițiat de Marcin Księżopolski și Aleksandra „Ola” Kruszewska, inspirați de rapiditatea cu care un italian a reușit să învețe limba poloneză. După ce au petrecut împreună cu un student italian o săptămână din timpul lor, italianul neștiind mai nimic despre limba poloneză și văzând cât de repede vorbește aproape fluent, Marcin a decis să ofere și altora posibilitatea de a învăța și împărtăși cultura și limba poloneză. „Inițial proiectul era doar despre limbi străine, dar după ce am primit idei de la Ola am decis să adăugăm în această poveste și partea despre jurnalism,” spune Marcin. Chiar dacă de obicei el lucrează singur la astfel de proiecte, de această dată nu a fost doar o aventură solitară. Ola și Marcin au lucrat împreună pentru partea de logistică și program, dar au reușit în același timp și să integreze ideile personale

într-un tot unitar, Marcin concentrându-se mai mult pe partea de limbi străine în timp ce Ola pe partea de jurnalism. Chiar dacă inițial au avut câteva dificultăți, cauzate în mare de anularea unuia dintre cele două proiecte planificate, Marcin și Ola au reușit să integreze toate activitățile gândite într-o aventură continuă de zece zile. Stresul pregătirilor nu a fost un predictor foarte bun pentru proiect și așa cum zice și Ola: „E totul despre oamenii pe care îi întâlnești. Toată lumea e optimistă, implicată. Chiar dacă rezultatul diferă câteodată de planificarea inițială, tot e uimitor! E o experiență perfectă!” Succesul proiectului poate fi parțial atribuit faptului că toată lumea a fost activ implicată, participanții fiind responsabili de organizarea unui atelier de lucru, o seară culturală și chiar de propriul dicționar MaLaJo. Cu toate acestea, experiența predecesoare proiectului nu a fost un doar un precursor motivațional pentru proiect. Mulți participanți au avut dubii înainte să vină. Așa cum sumarizează Serena: „Sincer, am fost un pic speriată plecând din țară. Nu am știut ce s-ar putea întâmpla în timpul proiectului, dar am învățat că pot într-adevăr să fac ceea ce îmi propun, iar acest lucru m-a ajutat mult să îmi cuceresc fricile și să renunț la unele bariere.”

Activitățile au oferit șansa ca toți să participe activ în proiect. Cum nici una dintre activități nu a fost similară cu cealaltă, mulți participanți au avut dificultăți să se decidă asupra unei activități preferate. Când l-am întrebat pe Ján din Slovacia despre activitatea lui preferată, răspunsul lui a fost simplu: „Oh frate! Cea cu baloanele. A fost chiar amuzant și am învățat foarte mult de acolo.” Pentru Karla din Croația, și Juan din Spania „Podul Încrederii” le-a oferit cea mai multă încredere, dându-le o oportunitate de a se baza literalmente în abilitățile și punctele tari ale altora. Serena din Italia, și Blanka din Polonia au fost încântate de “Competiția vorbitorilor”, activitate în care au avut oportunitatea de a experiența nu doar minunatele sunete ale diferitelor limbi străine, dar în același timp și acrobațiile lingvistice al limbii. Chiar dacă unii participanți nu s-au mai întâlnit cu subiectul jurnalismului înainte, experiența proiectului i-a învățat cum să coopereze și a schimbat chiar și planuri de viitor. De exemplu, proiectul a inspirat-o pe Serena să considere serios aplicarea pentru studii jurnalistice ca rezultat al experienței personale în cadrul proiectului.

Citind toate acestea te-ai putea întreba: Cum e asta învățare? Care e scopul tuturor acestor lucruri? Vorbind cu participanții, ne-am dat seama că toți au descris zilele petrecute în Zakopane ca fiind o experiență specială și educațională care i-a motivat să dobândească noi perspective și cunoștințe. Oamenii de peste tot din Europa care probabil nu s-ar fi întâlnit vreodată, au format prietenii și legături putentice. Despre aceste noi relații formate, Serena ne spune: „Iubesc modul în care mă simt, amintirile pe care mi le-am făcut aici... cu siguranță ele vor sta cu mine mai mult decât aceste câteva zile.”

Chiar dacă proiectul propriu-zis s-a terminat, participanții încă plănuiesc să mai joace fiecare câte un mic rol din viața celuilalt, în ciuda distanței. Cum spune și Marcin: „Toate echipele au fost muncitoare. Implicarea tuturor a fost foarte bună. Dacă aș putea fi tânăr pentru totdeauna, aș fi doar pentru asta!” Fie că a fost bine, dobro, dobrze, dobre, bienor sau bene, a fost cu siguranță o experiență pe cinste!

*Samuel Bud
Laura Rueda Diez
Claudia Mantini
Dajan Plačković
Alexandra Průtková
Štefan Štec*

MaLaJo, I'm In Love

/MaLaJo workshop song,
written by participants of exchange/

I don't care I didn't know you
Now we're friends and I really like to
Learn new things with all of you
It's MaLaJo, I'm in love

Monday it's potatoes day
Tuesday, Wednesday all the same
Thursday we had funny games
It's MaLaJo, I'm in love.

Marcin wait!
Someone always comes too late
But in the end everything is great

Interviews, cultural nights
Reportages and balloon's fights
Articles and videos
It's MaLaJo, I'm in love

Come on now and you will see
What non formal education means
Everything depends on you
It's MaLaJo, I'm in love

Ola wait!
Italians are late again
Punishments are waiting them

Erasmus plus is always here
To make things more challenging
Connecting our languages
It's MaLaJo, I'm in love

Croatia, Italy and Spain
Romania, Slovakia and Poland's there
Zakopane, I don't care
It's MaLaJo, I'm in love

And You?

What do You think about MaLaJo,
Erasmus+, language learning
and non-formal education?
Do not hesitate and share your opinion
with us on our fanpage!

www.facebook.com/associationECIM/

Erasmus+

www.ecim.pl - www.facebook.com/associationECIM/